

Obsah

I Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Rady (ES) č. 143/2008 ze dne 12. února 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 1798/2003, pokud jde o zavedení nástrojů správní spolupráce a výměnu informací s ohledem na pravidla týkající se místa poskytnutí služby, zvláštních režimů a postupu při vrácení daně z přidané hodnoty 1
- Nařízení Komise (ES) č. 144/2008 ze dne 19. února 2008 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny 7
- ★ Nařízení Komise (ES) č. 145/2008 ze dne 19. února 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 796/2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce 9

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Rady 2008/8/ES ze dne 12. února 2008, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o místo poskytnutí služby 11
- ★ Směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě 23

II Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné

ROZHODNUTÍ

Komise

2008/138/ES:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 19. prosince 2007 o státní podpoře týkající se náhrad v rámci vyhlášky o statkových hnojivech (C 12/1999) (oznámeno pod číslem K(2007) 6777)** 29

2008/139/ES:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 21. září 2007 o státní podpoře Podpora investic za účelem racionalizace pěstování vína na prudkých svazích v Porýní-Falcku (oznámeno pod číslem K(2007) 4462) 31**

2008/140/ES:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 21. prosince 2007 o státní podpoře na podporu investic do sladovny (Maltacarrión, SA) v Kastilii a Leónu (C 48/2005) (oznámeno pod číslem K(2007) 6897) 32**

2008/141/ES:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 25. září 2007 o opatřeních C 47/2003 (ex NN 49/2003) provedených Španělskem ve prospěch společnosti Izar (oznámeno pod číslem K(2007) 4298) ⁽¹⁾..... 33**

2008/142/ES:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 25. září 2007 o státní podpoře C 32/2006 (ex N 179/2006), kterou Polsko poskytlo podniku Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA (oznámeno pod číslem K(2007) 4310) ⁽¹⁾..... 36**

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 143/2008

ze dne 12. února 2008,

kterým se mění nařízení (ES) č. 1798/2003, pokud jde o zavedení nástrojů správní spolupráce a výměnu informací s ohledem na pravidla týkající se místa poskytnutí služby, zvláštních režimů a postupu při vrácení daně z přidané hodnoty

RADA EVROPSKÉ UNIE,

sděleny členskému státu, v němž je usazen příjemce služby. Toto sdělování informací by mělo upravovat nařízení Rady (ES) č. 1798/2003 ze dne 7. října 2003 o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty ⁽⁴⁾.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 93 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

(3) Směrnice 2008/8/ES rovněž rozšiřuje oblast působnosti zvláštního režimu pro elektronické služby poskytované osobami povinnými k dani neusazenými ve Společenství.

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

(4) Směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě ⁽⁵⁾, zjednodušuje postup vrácení daně v členském státě, ve kterém daná osoba povinná k dani není identifikována pro účely DPH.

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Změny týkající se místa poskytnutí služby zavedené směrnicí Rady 2008/8/ES ze dne 12. února 2008, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o místo poskytnutí služby ⁽³⁾, znamenají, že místem poskytnutí služby osobě povinné k dani je v zásadě místo usazení příjemce. Jsou-li poskytovatel a příjemce služby usazeni v různých členských státech, použije se častěji než dosud mechanismus přenesení daňové povinnosti.

(5) Rozšíření oblasti působnosti zvláštního režimu a změny v postupu vrácení daně osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně vedou k tomu, že dotyčné členské státy si budou muset vyměňovat výrazně více informací. Potřebná výměna informací by neměla vést k nadměrnému administrativnímu zatížení dotyčných členských států. Měla by proto probíhat elektronickými prostředky v rámci stávajících systémů výměny informací.

(2) Aby se zajistilo správné uplatnění daně z přidané hodnoty (DPH) u služeb, které jsou předmětem mechanismu přenesení daňové povinnosti, měly by být údaje shromážděné členským státem poskytovatele služby

(6) Nařízení (ES) č. 1798/2003 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 7. září 2005.

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 12. května 2005.

⁽³⁾ Viz strana 11 v tomto čísle Úředního věstníku.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 264, 15.10.2003, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1791/2006 (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Viz strana 23 v tomto čísle Úředního věstníku.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1798/2003 se s účinkem ode dne 1. ledna 2010 mění takto:

1) V čl. 1 odst. 1 se čtvrtý pododstavec nahrazuje tímto:

„Pro období stanovené v článku 357 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (*) stanoví toto nařízení rovněž pravidla a postupy pro elektronickou výměnu informací o dani z přidané hodnoty u elektronicky poskytovaných služeb v souladu se zvláštním režimem podle hlavy XII kapitoly 6 uvedené směrnice a rovněž pro jakoukoli následnou výměnu informací, a pokud jde o služby zahrnuté do uvedeného zvláštního režimu, pro převod peněžních částek mezi příslušnými orgány členských států.

(*) Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2008/8/ES (Úř. věst. L 44, 20.2.2008, s. 11).“

2) V článku 2 se body 8 až 11 nahrazují tímto:

„8) ‚dodáním zboží uvnitř Společenství‘ rozumí dodání zboží, které musí být přiznáno v souhrnném hlášení uvedeném v článku 262 směrnice 2006/112/ES;

9) ‚poskytnutím služby uvnitř Společenství‘ rozumí poskytnutí služby, které musí být přiznáno v souhrnném hlášení uvedeném v článku 262 směrnice 2006/112/ES;

10) ‚pořízením zboží uvnitř Společenství‘ rozumí získání práva nakládat jako vlastník s movitým hmotným majetkem ve smyslu článku 20 směrnice 2006/112/ES;

11) ‚identifikačním číslem pro účely DPH‘ rozumí číslo uvedené v článcích 214, 215 a 216 směrnice 2006/112/ES;“

3) V čl. 22 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Každý členský stát provozuje elektronickou databázi, v níž uchovává a zpracovává údaje shromažďované na základě hlavy XI kapitoly 6 směrnice 2006/112/ES.“

4) V čl. 23 prvním pododstavci se bod 2) nahrazuje tímto:

„2) celkovou hodnotu veškerých dodání zboží uvnitř Společenství a celkovou hodnotu veškerých poskytnutí služeb uvnitř Společenství osobám, kterým bylo přiděleno identifikační číslo pro účely DPH, všemi hospodářskými subjekty identifikovanými pro účely DPH v členském státě, který podává informace.“

5) V článku 24 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Příslušnému orgánu členského státu jsou na základě údajů uchovávaných podle článku 22 a výhradně za účelem boje proti porušování právních předpisů týkajících se DPH, kdykoli to tento orgán považuje za nezbytné ke kontrole pořízení zboží nebo poskytnutí služeb uvnitř Společenství zdanitelných na území tohoto členského státu, neprodleně poskytnuty následující informace anebo přímý přístup k nim elektronickými prostředky:

1) identifikační čísla pro účely DPH osob, které dodaly zboží nebo poskytly službu uvedenou v čl. 23 prvním pododstavci bodě 2;

2) celková hodnota těchto dodání zboží a poskytnutí služby od každé takové osoby každé osobě mající identifikační číslo pro účely DPH uvedené v čl. 23 prvním pododstavci bodě 1.“

6) V článku 27 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Příslušné orgány každého členského státu zajistí, aby osobám podílejícím se na dodání zboží nebo poskytnutí služby uvnitř Společenství a po období stanovené v článku 357 směrnice 2006/112/ES neusazeným osobám povinným k dani poskytujícím elektronicky poskytované služby, zejména služby uvedené v příloze II zmíněné směrnice, bylo umožněno získat potvrzení o platnosti identifikačního čísla pro účely DPH jakékoli blíže určené osoby.

Po období stanovené v článku 357 směrnice 2006/112/ES poskytují členské státy toto potvrzení elektronickými prostředky postupem podle čl. 44 odst. 2 tohoto nařízení.“

7) Nadpis kapitoly VI se nahrazuje tímto:

**„USTANOVENÍ O ZVLÁŠTNÍM REŽIMU PODLE HLAVY XII
KAPITOLY 6 SMĚRNICE 2006/112/ES“.**

8) Článek 28 se nahrazuje tímto:

„Článek 28

Následující ustanovení se použijí v případě zvláštního režimu podle hlavy XII kapitoly 6 směrnice 2006/112/ES. Definice obsažené v článku 358 uvedené směrnice se použijí rovněž pro účely této kapitoly.“

9) V článku 29 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Informace poskytované osobou povinnou k dani neusazenou ve Společenství členskému státu identifikace při zahájení její činnosti podle článku 361 směrnice 2006/112/ES se podávají elektronicky. Technické podrobnosti včetně jednotné elektronické zprávy se stanoví postupem podle čl. 44 odst. 2 tohoto nařízení.“

10) V článku 30 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Přiznání k dani s údaji stanovenými v článku 365 směrnice 2006/112/ES se podává elektronicky. Technické podrobnosti včetně jednotné elektronické zprávy se stanoví postupem podle čl. 44 odst. 2 tohoto nařízení.“

11) Článek 31 se nahrazuje tímto:

„Článek 31

Článek 22 se vztahuje rovněž na informace shromažďované členskými státy identifikace podle článků 360, 361, 364 a 365 směrnice 2006/112/ES.“

12) Článek 34 se nahrazuje tímto:

„Článek 34

Články 28 až 33 se použijí po období stanovené v článku 357 směrnice 2006/112/ES.“

13) Vkládá se nová kapitola VIa, která zní:

„KAPITOLA VIa

**USTANOVENÍ O VÝMĚNĚ A UCHOVÁVÁNÍ INFORMACÍ
V RÁMCI POSTUPU STANOVENÉHO SMĚRNICÍ RADY
2008/9/ES**

Článek 34a

1. Pokud příslušný orgán členského státu usazení obdrží žádost o vrácení daně podle článku 5 směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, kterou se stanoví podrobná pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě (*), a pokud se nepoužije článek 18 uvedené směrnice, předá tuto žádost elektronickými prostředky do patnácti kalendářních dnů od jejího obdržení příslušným orgánům každého dotčeného členského státu vrácení daně a potvrdí, že žadatel ve smyslu čl. 2 bodu 5 směrnice 2008/9/ES je osobou povinnou k dani pro účely DPH a že identifikační nebo registrační číslo, které tato osoba uvedla, je platné pro období vrácení daně.

2. Příslušné orgány každého členského státu vrácení daně oznámí příslušným orgánům ostatních členských států elektronickými prostředky jakékoli informace, které tyto orgány vyžadují podle čl. 9 odst. 2 směrnice 2008/9/ES. Technické podrobnosti včetně jednotné elektronické zprávy, kterou se tyto informace sdělují, se stanoví postupem podle čl. 44 odst. 2 tohoto nařízení.

3. Příslušné orgány každého členského státu vrácení daně oznámí příslušným orgánům ostatních členských států elektronickými prostředky, zda chtějí využít možnosti požádat žadatele o popis jeho podnikatelské činnosti podle harmonizovaných kódů, jak je uvedeno v článku 11 směrnice 2008/9/ES.

Harmonizované kódy uvedené v prvním pododstavci se stanoví postupem podle čl. 44 odst. 2 tohoto nařízení na základě klasifikace NACE stanovené nařízením (EHS) č. 3037/90.

(*) Úř. věst. L 44, 20.2.2008, s. 23.“

14) V článku 39 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Po období stanovené v článku 357 směrnice 2006/112/ES zajistí Komise a členské státy, aby stávající nebo nové systémy komunikace a výměny informací, které jsou nezbytné pro vzájemnou výměnu informací podle článků 29 a 30 tohoto nařízení, byly provozuschopné. Komise odpovídá za veškerý další vývoj společné komunikační sítě / společného systémového rozhraní (Common Communication Network/Common System Interface – CCN/CSI), který je nezbytný k umožnění výměny těchto informací mezi členskými státy. Členské státy odpovídají za veškerý další vývoj svých systémů, který je nezbytný k umožnění výměny těchto informací prostřednictvím CCN/CSI.“

Článek 2

Nařízení (ES) č. 1798/2003 se s účinkem ode dne 1. ledna 2015 mění takto:

1) V čl. 1 odst. 1 se čtvrtý pododstavec nahrazuje tímto:

„Toto nařízení dále stanoví pravidla a postupy pro elektronickou výměnu informací o dani z přidané hodnoty u služeb poskytnutých v souladu se zvláštními režimy podle hlavy XII kapitoly 6 směrnice 2006/112/ES a rovněž pro jakoukoli následnou výměnu informací, a pokud jde o služby zahrnuté do uvedených zvláštních režimů, pro převod peněžních částek mezi příslušnými orgány členských států.“

2) V článku 2 se dosavadní jediný odstavec označuje jako odstavec 1 a doplňuje se nový odstavec, který zní:

„2. Definice obsažené v člancích 358, 358a a 369a směrnice 2006/112/ES se použijí rovněž pro účely tohoto nařízení.“

3) V článku 5 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Žádost podle odstavce 1 může obsahovat odůvodněnou žádost o zvláštní správní šetření. Jestliže členský stát rozhodne, že žádné správní šetření není nutné, sdělí okamžitě dožadujícímu orgánu důvody svého rozhodnutí.“

Bez ohledu na první pododstavec a aniž je dotčen článek 40, může dožadující orgán odmítnout provést správní šetření informací o částkách přiznaných osobou povinnou k dani v souvislosti s poskytnutím telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytovaných služeb, které jsou zdanitelné v členském státě, v němž se dožadující orgán nachází, a na které osoba povinná k dani použije nebo se rozhodne nepoužít zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 6 oddílu 3 směrnice 2006/112/ES, pouze v případě, že informace o téže osobě povinné k dani získané v rámci správního šetření provedeného nejpozději před dvěma roky již byly dožadujícímu orgánu dodány.

Pokud však jde o žádosti uvedené v druhém pododstavci, které byly předloženy dožadujícímu orgánem a posouzeny dožadujícím orgánem v souladu s prohlášením o osvědčených postupech, které se týká spolupůsobení tohoto odstavce s čl. 40 odst. 1 a které bude přijato postupem podle čl. 44 odst. 2, poskytne členský stát, který odmítne provést správní šetření na základě článku 40, dožadujícímu orgánu údaje o datu uskutečnění a hodnotě každého příslušného poskytnutí služby, jež osoba povinná k dani uskutečnila během uplynulých dvou let v členském státě dožadujícího orgánu.“

4) V článku 17 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pro účely prvního pododstavce spolupracuje každý členský stát usazení s každým členským státem spotřeby tak, aby bylo možné zjistit, zda osoby povinné k dani usazené na jeho území přiznávají a správně odvádějí DPH splatnou za telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytované služby, na které osoba povinná k dani použije nebo se rozhodne nepoužít zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 6 oddílu 3 směrnice 2006/112/ES. Členský stát usazení uvědomí členský stát spotřeby o veškerých nesrovnalostech, o kterých se dozví.“

5) V článku 18 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Každý členský stát určí, zda se zapojí do výměny konkrétní kategorie informací a zda použije automatické nebo strukturované automatické výměny. Každý členský stát se však zapojí do výměny informací, které má k dispozici k telekomunikačním službám, službám rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytovaným službám, na které osoba povinná k dani použila nebo se rozhodla nepoužít zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 6 oddílu 3 směrnice 2006/112/ES.“

6) V článku 27 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Příslušné orgány každého členského státu zajistí, aby osobám podílejícím se na dodání zboží nebo poskytnutí služby uvnitř Společenství a neusazeným osobám povinným k dani poskytujícím telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytované služby, zejména služby uvedené v příloze II směrnice 2006/112/ES, bylo umožněno získat potvrzení o platnosti identifikačního čísla pro účely DPH jakékoli blíže určené osoby.

Členské státy poskytují tato potvrzení elektronickými prostředky postupem podle čl. 44 odst. 2 tohoto nařízení.“

7) Nadpis kapitoly VI se mění takto:

„USTANOVENÍ O ZVLÁŠTNÍCH REŽIMECH PODLE HLAVY XII KAPITOLY 6 SMĚRNICE 2006/112/ES“.

8) Článek 28 se nahrazuje tímto:

„Článek 28

Následující ustanovení se použijí v případě zvláštních režimů podle hlavy XII kapitoly 6 směrnice 2006/112/ES.“

9) Článek 29 se nahrazuje tímto:

„Článek 29

1. Informace poskytované osobou povinnou k dani neusazenou ve Společenství členskému státu identifikace při zahájení její činnosti podle článku 361 směrnice 2006/112/ES se podávají elektronicky. Technické podrobnosti včetně jednotné elektronické zprávy se stanoví postupem podle čl. 44 odst. 2 tohoto nařízení.

2. Členský stát identifikace zašle tyto informace elektronickými prostředky příslušným orgánům ostatních členských států do deseti dnů od konce měsíce, ve kterém informace od osoby povinné k dani neusazené ve Společenství obdržel. Podobné údaje pro identifikaci osoby povinné k dani, která využívá zvláštního režimu podle článku 369b směrnice 2006/112/ES, se předávají příslušným orgánům ostatních členských států do deseti dnů od konce měsíce, ve kterém tato osoba povinná

k dani oznámila zahájení svých zdanitelných činností, na které se vztahuje daný režim. Stejným způsobem jsou příslušné orgány ostatních členských států informovány o přiděleném identifikačním čísle.

Technické podrobnosti včetně jednotné elektronické zprávy, kterou se tato informace zasílá, se stanoví postupem podle čl. 44 odst. 2 tohoto nařízení.

3. Členský stát identifikace uvědomí neprodleně elektronickými prostředky příslušné orgány ostatních členských států o vynětí osoby povinné k dani neusazené ve Společenství nebo osoby povinné k dani neusazené v členském státě spotřeby ze zvláštního režimu.“

10) V článku 30 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„Přiznání k dani s údaji stanovenými v člancích 365 a 369g směrnice 2006/112/ES se podává elektronicky. Technické podrobnosti včetně jednotné elektronické zprávy se stanoví postupem podle čl. 44 odst. 2 tohoto nařízení.

Členský stát identifikace zašle tyto informace elektronickými prostředky příslušnému orgánu dotyčného členského státu spotřeby do deseti dnů od konce měsíce, ve kterém bylo přiznání k dani obdrženo. Údaje stanovené v čl. 369g druhém pododstavci směrnice 2006/112/ES se zasílají rovněž příslušnému orgánu dotyčného členského státu usazení. Členské státy, které požadují přiznání k dani s údaji v jiné národní měně než v eurech, přepočtou částky na eura pomocí směnných kursů platných k poslednímu dni zdaňovacího období. Přepočet se provede podle směnných kursů zveřejněných Evropskou centrální bankou pro uvedený den nebo pro nejbližší následující den zveřejnění, není-li v daný den kurs zveřejněn. Technické podrobnosti o zasílání těchto údajů se stanoví postupem podle čl. 44 odst. 2 tohoto nařízení.“

11) Článek 31 se nahrazuje tímto:

„Článek 31

Článek 22 se vztahuje rovněž na informace shromažďované členskými státy identifikace podle článků 360, 361, 364, 365, 369c, 369f a 369g směrnice 2006/112/ES.“

12) V článku 32 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud jde o platby, které mají být převedeny členskému státu spotřeby v souladu se zvláštním režimem stanoveným v hlavě XII kapitole 6 oddíle 3 směrnice 2006/112/ES, ponechá si členský stát identifikace z částek uvedených v prvním a druhém pododstavci

— 30 % v období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2016,

— 15 % v období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2018,

— 0 % od 1. ledna 2019.“

13) Článek 34 se zrušuje.

14) V článku 39 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Komise a členské státy zajistí, aby stávající nebo nové systémy komunikace a výměny informací, které jsou

nezbytné pro vzájemnou výměnu informací podle článků 29 a 30, byly provozuschopné. Komise odpovídá za veškerý další vývoj společné komunikační sítě / společného systémového rozhraní (Common Communication Network/Common System Interface – CCN/CSI), který je nezbytný k umožnění výměny těchto informací mezi členskými státy. Členské státy odpovídají za veškerý další vývoj svých systémů, který je nezbytný k umožnění výměny těchto informací prostřednictvím CCN/CSI.“

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Články 1 a 2 se použijí se od těchto dnů:

a) článek 1 ode dne 1. ledna 2010;

b) článek 2 ode dne 1. ledna 2015.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 12. února 2008.

Za Radu
předseda
A. BAJUK

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 144/2008**ze dne 19. února 2008****o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny⁽¹⁾, a zejména na čl. 138 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 v souladu s výsledky mnohostranných obchodních jednání Uruguayského kola vymezilo kritéria, na základě kterých Komise stanovuje standardní dovozní hodnoty pro dovoz ze třetích zemí týkající se produktů a období uvedených v příloze.

- (2) Při uplatňování výše uvedených kritérií je třeba stanovit standardní dovozní hodnoty ve výších uvedených v příloze tohoto nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Standardní dovozní hodnoty uvedené v článku 138 nařízení (ES) č. 1580/2007 se stanoví v souladu s přílohou.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 20. února 2008.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. února 2008.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1.

PŘÍLOHA

nařízení Komise ze dne 19. února 2008 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Standardní dovozní hodnota
0702 00 00	IL	53,3
	JO	74,3
	MA	43,5
	TN	115,9
	TR	93,6
	ZZ	76,1
0707 00 05	JO	190,5
	MA	143,8
	TR	181,9
	ZZ	172,1
0709 90 70	MA	52,4
	TR	140,5
	ZA	71,0
	ZZ	88,0
0709 90 80	EG	60,4
	ZZ	60,4
0805 10 20	EG	50,0
	IL	51,5
	MA	57,0
	TN	47,7
	TR	78,8
	ZZ	57,0
0805 20 10	IL	110,6
	MA	117,3
	ZZ	114,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	42,0
	EG	82,3
	IL	80,1
	JM	114,0
	MA	128,9
	PK	65,4
	TR	81,4
	ZZ	84,9
	ZZ	84,9
0805 50 10	EG	84,7
	IL	96,9
	MA	114,0
	TR	113,2
	ZZ	102,2
0808 10 80	AR	96,3
	CA	88,1
	CN	89,7
	MK	39,9
	US	109,1
	ZZ	84,6
0808 20 50	AR	91,7
	CN	92,4
	US	122,0
	ZA	92,3
	ZZ	99,6

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiná země původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 145/2008

ze dne 19. února 2008,

kterým se mění nařízení (ES) č. 796/2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001⁽¹⁾, a zejména na čl. 52 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 796/2004⁽²⁾ stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 1782/2003, mimo jiné ohledně podmínek pro ověření obsahu tetrahydrokannabinolu v plodinách konopí.
- (2) V souladu s čl. 33 odst. 2 nařízení (ES) č. 796/2004 oznámily členské státy Komisi výsledky testů na určení hladiny tetrahydrokannabinolu v odrůdách konopí zasetych v roce 2007. Tyto výsledky by měly být vzaty v úvahu při sestavování seznamu odrůd konopí, které jsou způsobilé pro přímé platby v příštích hospodářských

letech, a seznamu odrůd dočasně schválených pro hospodářský rok 2008/09.

- (3) Na základě požadavku předloženého Rumunskem v souladu s čl. 33 odst. 4 nařízení (ES) č. 796/2004 by měly být do seznamu odrůd, které jsou způsobilé pro přímé platby, zařazeny dvě nové odrůdy konopí.
- (4) Nařízení (ES) č. 796/2004 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro přímé platby,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha II nařízení (ES) č. 796/2004 se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od hospodářského roku 2008/09.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. února 2008.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1276/2007 (Úř. věst. L 284, 30.10.2007, s. 11).

⁽²⁾ Úř. věst. L 141, 30.4.2004, s. 18. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1550/2007 (Úř. věst. L 337, 21.12.2007, s. 79).

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA II

ODRŮDY KONOPÍ, KTERÉ JSOU ZPŮSOBILÉ PRO PŘÍMÉ PLATBY

a) **Odrůdy konopí**

Beniko
Carmagnola
Chamaeleon
CS
Delta-Llosa
Delta 405
Denise
Dioica 88
Epsilon 68
Fedora 17
Felina 32
Felina 34 – Félina 34
Ferimon – Férimon
Fibranova
Fibrimon 24
Futura 75
Kompolti
Red Petiole
Santhica 23
Santhica 27
Silesia
Uso-31

b) **Odrůdy konopí schválené pro hospodářský rok 2008/09**

Bialobrzeskie
Cannakomp
Diana ⁽¹⁾
Fasamo
Kompolti hybrid TC
Lipko
Lovrin 110
Silvana
UNIKO-B
Zenit ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Pouze v Rumunsku, jak je schváleno rozhodnutím Komise 2007/69/ES (Úř. věst. L 32, 6.2.2007, s. 167).“

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY 2008/8/ES

ze dne 12. února 2008,

kteřou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o místo poskytnutí služby

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 93 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dosažení vnitřního trhu, globalizace, deregulace a technologické změny dohromady způsobily značné změny v objemu obchodu se službami a v jeho struktuře. Neustále roste počet služeb, které je možné poskytnout na dálku. V reakci na to se již řadu let podnikají postupné kroky s cílem řešit danou situaci a mnoho služeb je ve skutečnosti v současné době zdaňováno podle zásady místa určení.

(2) Řádné fungování vnitřního trhu vyžaduje změnu směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽³⁾, pokud jde o místo poskytnutí služby, v souladu se strategií Komise pro modernizaci a zjednodušení fungování společného systému DPH.

(3) Veškeré poskytnutí služeb by se v zásadě mělo zdaňovat v místě, kde dochází ke skutečné spotřebě. Pokud by v tomto smyslu mělo dojít ke změně obecného pravidla o místě poskytnutí služby, by byly přesto z administrativních i politických důvodů nutné určité výjimky z tohoto obecného pravidla.

(4) V případě poskytnutí služby osobám povinným k dani by se obecné pravidlo o místě poskytnutí služby mělo vztahovat spíše k místu, kde je usazen příjemce služby, než k místu, kde je usazen poskytovatel služby. Pro účely stanovení pravidel týkajících se místa poskytnutí služby a za účelem snížení zatížení hospodářských subjektů na minimum by se osoba povinná k dani, která provádí i činnosti nepodléhající dani, měla považovat za osobu povinnou k dani ve vztahu ke všem službám, které jí byly poskytnuty. Podobně by se právnická osoba povinná k dani, která je identifikována pro účely DPH, měla považovat za osobu povinnou k dani. V souladu s obecnými pravidly by se tato ustanovení neměla týkat poskytnutí služby, která je osobě povinné k dani poskytnuta pro její vlastní osobní potřebu nebo pro potřebu jejich zaměstnanců.

(5) V případě poskytnutí služby osobě nepovinné k dani by se mělo nadále postupovat podle obecného pravidla, že místem poskytnutí služby je místo, kde má poskytovatel služby sídlo ekonomické činnosti.

(6) Za určitých okolností nejsou obecná pravidla o místě poskytnutí služby osobám povinným i nepovinným k dani použitelná a měly by se místo nich uplatnit vymezené výjimky. Ty by měly vycházet převážně ze stávajících kritérií a měly by odrážet zásadu zdanění v místě spotřeby, přičemž by neměly představovat nepřiměřené administrativní zatížení pro některé obchodníky.

(7) Je-li osobě povinné k dani poskytnuta služba osobou neusazenou ve stejném členském státě, měl by být v určitých případech povinný mechanismus přenesení daňové povinnosti, podle něhož by daná osoba povinná k dani měla za obdrženou službu sama vyměřit příslušnou částku DPH.

(8) V zájmu zjednodušení povinností hospodářských subjektů podnikajících v členských státech, v nichž nejsou usazeny, by měl být zaveden režim umožňující jim mít jediné místo elektronického kontaktu pro účely identifikace a podávání příznání k DPH. Dokud nebude takový režim zaveden, mělo by se využívat režimu zavedeného pro zjednodušení plnění daňových povinností osob povinných k dani neusazených ve Společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 104 E, 30.4.2004, s. 143 a stanovisko ze dne 16. května 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 117, 30.4.2004, s. 15 a Úř. věst. C 195, 18.8.2006, s. 54.

⁽³⁾ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2007/75/ES (Úř. věst. L 346, 29.12.2007, s. 13).

- (9) Aby se podpořilo správné používání této směrnice, měla by každá osoba povinná k dani identifikovaná pro účely DPH podávat souhrnné hlášení všech osob povinných k dani a právnických osob nepovinných k dani identifikovaných pro účely DPH, kterým poskytla zdanitelné služby spadající pod mechanismus přenesení daňové povinnosti.
- (10) Některé změny týkající se místa poskytnutí služby by mohly mít dopad na rozpočty členských států. K zajištění hladkého přechodu by tyto změny měly být zavedeny postupně.
- (11) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily.
- (12) Směrnice 2006/112/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2006/112/ES se s účinkem ode dne 1. ledna 2009 mění takto:

- 1) V článku 56 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Ustanovení odst. 1 písm. j) a k) a odstavce 2 se použijí do 31. prosince 2009.“

- 2) V článku 57 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Odstavec 1 se použije do 31. prosince 2009.“

- 3) V článku 59 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Členské státy uplatňují čl. 58 písm. b) do 31. prosince 2009 na služby rozhlasového a televizního vysílání uvedené v čl. 56 odst. 1 písm. j), jsou-li poskytnuty osobě nepovinné k dani, která je usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v členském státě, osobou povinnou k dani, která má sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provo-

zovnu, z níž poskytuje služby, mimo Společenství, nebo nemá-li takové sídlo nebo stálou provozovnu, která má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, mimo Společenství.“

- 4) Článek 357 se nahrazuje tímto:

„Článek 357

Tato kapitola se použije do 31. prosince 2014.“

Článek 2

Směrnice 2006/112/ES se s účinkem ode dne 1. ledna 2010 mění takto:

- 1) V hlavě V se kapitola 3 nahrazuje tímto:

„KAPITOLA 3

Místo poskytnutí služby

Oddíl 1

Definice

Článek 43

Pro účely uplatňování pravidel týkajících se místa poskytnutí služby platí, že:

- 1) osoba povinná k dani, která provádí i činnosti nebo uskutečňuje i plnění, jež se nepovažují za zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služby ve smyslu čl. 2 odst. 1, se považuje za osobu povinnou k dani ve vztahu ke všem službám, které jí jsou poskytnuty;

- 2) právnická osoba nepovinná k dani identifikovaná pro účely DPH se považuje za osobu povinnou k dani.

Oddíl 2

Obecná pravidla

Článek 44

Místem poskytnutí služby osobě povinné k dani, která jedná jako taková, je místo, kde má tato osoba sídlo ekonomické činnosti. Pokud je však tato služba poskytnuta stálé provozovně osoby povinné k dani nacházející se v místě jiném, než kde je sídlo její ekonomické činnosti, je místem poskytnutí této služby místo, kde se nachází tato stálá provozovna. Pokud takové sídlo nebo stálá provozovna neexistují, je místem poskytnutí služby místo, kde má osoba povinná k dani, které je tato služba poskytnuta, bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

Článek 45

Místem poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo, kde má poskytovatel služby sídlo ekonomické činnosti. Pokud je však tato služba poskytnuta stálou provozovnou poskytovatele nacházející se v místě jiném, než kde je sídlo jeho ekonomické činnosti, je místem poskytnutí této služby místo, kde se nachází tato stálá provozovna. Pokud takové sídlo nebo stálá provozovna neexistují, je místem poskytnutí služby místo, kde má poskytovatel bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje.

Oddíl 3

Zvláštní ustanovení

Pododdíl 1

Poskytnutí služby zprostředkovatelem

Článek 46

Místem poskytnutí služby osobě nepovinné k dani zprostředkovatelem, který jedná jménem a na účet jiné osoby, je místo, kde se v souladu s ustanoveními této směrnice poskytne základní plnění.

Pododdíl 2

Poskytnutí služby související s nemovitostí

Článek 47

Místem poskytnutí služby související s nemovitostí, včetně služeb odhadců a realitních kanceláří, poskytnutí ubytování v hotelech nebo místech s podobnou funkcí, jako jsou prázdninové tábory nebo místa upravená k využívání jako tábořiště, udělení práv na užívání nemovitosti a služeb při přípravě a koordinaci stavebních prací, jako jsou služby architektů a stavebního dozoru, je místo, kde se nemovitost nachází.

Pododdíl 3

Poskytnutí přepravní služby

Článek 48

Místem poskytnutí služby přepravy cestujících je místo, kde se přeprava uskutečňuje, podle pokryté přepravní vzdálenosti.

Článek 49

Místem poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani, kromě přepravy zboží uvnitř Společenství, je místo, kde se přeprava uskutečňuje, podle pokryté přepravní vzdálenosti.

Článek 50

Místem poskytnutí služby přepravy zboží uvnitř Společenství osobě nepovinné k dani je místo zahájení přepravy.

Článek 51

„Přeprovou zboží uvnitř Společenství“ se rozumí přeprava zboží, při níž se místo jejího zahájení a místo jejího ukončení nacházejí na území dvou různých členských států.

„Místem zahájení přepravy“ se rozumí místo, kde přeprava zboží skutečně začíná, bez ohledu na vzdálenost překonanou na místo, kde se zboží nachází, a „místem ukončení přepravy“ se rozumí místo, kde přeprava zboží skutečně končí.

Článek 52

Členské státy nemusí uplatňovat DPH na úsek přepravy zboží uvnitř Společenství pro osoby nepovinné k dani, který se uskutečňuje přes vody, jež tvoří součást území Společenství.

Pododdíl 4

Poskytnutí služeb v oblasti kultury, umění, sportu, vědy, vzdělávání, zábavy a podobných služeb, vedlejších přepravních služeb a oceňování movitého majetku nebo práce na tomto majetku

Článek 53

Místem poskytnutí služby nebo vedlejší služby vztahující se ke kulturním, uměleckým, sportovním, vědeckým, vzdělávacím, zábavním nebo podobným akcím, jako jsou veletrhy a výstavy, včetně poskytnutí služby organizátorem této akce, je místo, kde se tato akce skutečně koná.

Článek 54

Místem poskytnutí následujících služeb osobě nepovinné k dani je místo, kde je služba skutečně poskytnuta:

- a) vedlejší přepravní služby, jako jsou nakládka, vykládka, manipulace a podobné činnosti;
- b) oceňování movitého hmotného majetku a práce na tomto majetku.

Pododdíl 5**Poskytnutí restauračních a stravovacích služeb****Článek 55**

Místem poskytnutí restaurační nebo stravovací služby, kromě restauračních a stravovacích služeb, které se skutečně poskytují na palubě lodi nebo letadla anebo ve vlaku během úseku přepravy cestujících uskutečněného ve Společenství, je místo, kde je tato služba skutečně poskytnuta.

Pododdíl 6**Nájem dopravního prostředku****Článek 56**

1. Místem poskytnutí krátkodobého nájmu dopravního prostředku je místo, kde je dopravní prostředek skutečně dán zákazníkovi k dispozici.

2. Pro účely odstavce 1 se ‚krátkodobým‘ nájmem rozumí nepřetržité držení nebo užívání dopravního prostředku po dobu nepřesahující 30 dní a u lodí nepřesahující 90 dní.

Pododdíl 7**Poskytnutí restauračních a stravovacích služeb na palubě lodi nebo letadla anebo ve vlaku****Článek 57**

1. Místem poskytnutí restaurační nebo stravovací služby, která se skutečně poskytuje na palubě lodi nebo letadla anebo ve vlaku během úseku přepravy cestujících uskutečněného ve Společenství, je místo zahájení přepravy cestujících.

2. Pro účely odstavce 1 se ‚úsekem přepravy cestujících uskutečněným ve Společenství‘ rozumí úsek přepravy uskutečněný bez zastávky mimo Společenství mezi místem zahájení a místem ukončení přepravy cestujících.

‚Místem zahájení přepravy cestujících‘ se rozumí místo prvního plánovaného nastoupení cestujících ve Společenství po případném přerušení cesty mimo Společenství.

‚Místem ukončení přepravy cestujících‘ se rozumí místo posledního plánovaného vystoupení ve Společenství cestu-

jících, kteří nastoupili na území Společenství před případným přerušením cesty mimo Společenství.

V případě zpáteční cesty se přeprava zpět považuje za samostatnou přepravu.

Pododdíl 8**Poskytnutí elektronické služby osobě nepovinné k dani****Článek 58**

Místem poskytnutí elektronicky poskytované služby, zejména některé ze služeb uvedených v příloze II, je-li poskytnuta osobě nepovinné k dani, která je usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v členském státě, osobou povinnou k dani, která má sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, z níž poskytuje tuto službu, mimo Společenství, nebo nemá-li takové sídlo nebo stálou provozovnu, která má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, mimo Společenství, je místo, kde je osoba nepovinná k dani usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje.

Pokud poskytovatel služby a příjemce komunikují prostřednictvím elektronické pošty, neznamená to samo o sobě, že poskytnutá služba je elektronicky poskytovanou službou.

Pododdíl 9**Poskytnutí služby osobě nepovinné k dani mimo Společenství****Článek 59**

Místem poskytnutí následujících služeb osobě nepovinné k dani, která je usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, mimo Společenství, je místo, kde je tato osoba usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje:

a) převod nebo postoupení autorského práva, patentu, licence, ochranné známky nebo podobného práva;

b) reklamní služby;

c) poradenské, inženýrské, konzultační, právní, účetní nebo jiné podobné služby, jakož i zpracování dat a poskytnutí informací;

d) závazek zdržet se zcela nebo zčásti výkonu profesní činnosti nebo výkonu práva uvedeného v tomto článku;

- e) bankovní, finanční a pojišťovací činnosti včetně zajištění, s výjimkou nájmu bezpečnostních schránek;
- f) poskytnutí pracovníků;
- g) nájem movitého hmotného majetku, s výjimkou všech dopravních prostředků;
- h) poskytnutí přístupu do distribuční soustavy zemního plynu a elektřiny, přeprava nebo přenos prostřednictvím takové soustavy nebo poskytnutí dalších s tím přímo souvisejících služeb;
- i) telekomunikační služby;
- j) služby rozhlasového a televizního vysílání;
- k) elektronicky poskytované služby, zejména služby uvedené v příloze II.

Pokud poskytovatel služby a příjemce komunikují prostřednictvím elektronické pošty, neznamená to samo o sobě, že poskytnutá služba je elektronicky poskytovanou službou.

Pododdíl 10

Zamezení dvojího zdanění nebo nezdanění

Článek 59a

K zamezení dvojího zdanění, nezdanění nebo narušení hospodářské soutěže mohou členské státy v souvislosti se službami, jejichž místo poskytnutí upravují články 44, 45, 56 a 59, považovat:

- a) místo poskytnutí některých nebo všech těchto služeb, které se nachází na jejich území, za místo nacházející se mimo Společenství, pokud ke skutečnému použití a využití služby dochází mimo Společenství;
- b) místo poskytnutí některých nebo všech těchto služeb, které se nachází mimo Společenství, za místo nacházející se na jejich území, pokud ke skutečnému použití a využití služby dochází na jejich území.

Toto ustanovení se však nevztahuje na elektronicky poskytované služby, jsou-li poskytnuty osobě nepovinné k dani neusazené ve Společenství.

Článek 59b

Členské státy použijí čl. 59a písm. b) na telekomunikační služby a služby rozhlasového a televizního vysílání uvedené v čl. 59 prvním pododstavci písm. j) poskytnuté osobě nepovinné k dani, která je usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v členském státě, osobou povinnou k dani, která má sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, z níž poskytuje služby, mimo Společenství, nebo nemá-li takové sídlo nebo stálou provozovnu, která má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, mimo Společenství.“

- 2) V čl. 98 odst. 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Snižené sazby se neuplatňují u elektronicky poskytovaných služeb.“

- 3) V článku 170 se návěti nahrazuje tímto:

„Každá osoba povinná k dani, která ve smyslu článku 1 směrnice 86/560/EHS (*), čl. 2 bodu 1 a článku 3 směrnice 2008/9/ES (**), a článku 171 této směrnice není usazena v členském státě, ve kterém uskutečňuje nákup zboží a služeb nebo dovoz zboží, jenž je předmětem DPH, má nárok na vrácení této daně, pokud jsou daně zboží nebo daně služby použity pro tyto účely:

(*) Třináctá směrnice Rady 86/560/EHS ze dne 17. listopadu 1986 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Úprava vrácení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství (Úř. věst. L 326, 21.11.1986, s. 40).

(**) Směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě (Úř. věst. L 44, 20.2.2008, s. 23).“

- 4) Článek 171 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Osobě povinné k dani neusazené v členském státě, ve kterém uskutečňuje nákup zboží a služeb nebo dovoz zboží, jenž je předmětem DPH, ale usazené v jiném členském státě se daň vrací v souladu s prováděcími pravidly stanovenými ve směrnici 2008/9/ES.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Směrnice 86/560/EHS se nevztahuje na:

- a) částky DPH, které byly podle právních předpisů členského státu vrácení daně fakturovány nesprávně;
- b) fakturované částky DPH za dodání zboží, která jsou nebo mohou být osvobozena od daně podle článku 138 nebo čl. 146 odst. 1 písm. b).“

5) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 171a

Členské státy mohou namísto vrácení daně podle směrnice 86/560/EHS nebo 2008/9/ES za dodání zboží nebo poskytnutí služby osobě povinné k dani, z nichž je tato osoba povinná k dani povinna odvést daň podle článků 194 až 197 nebo článku 199, povolit odpočet této daně postupem podle článku 168. Stávající omezení podle čl. 2 odst. 2 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS mohou být zachována.

Za tímto účelem mohou členské státy dotýcnou osobu povinnou k dani, která je povinna odvést daň, vyjmout z postupu vrácení daně podle směrnice 86/560/EHS nebo 2008/9/ES.“

6) V hlavě XI kapitole 1 oddíle 1 se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 192a

Pro účely tohoto oddílu se osoba povinná k dani, která má stálou provozovnu na území členského státu, v němž je daň splatná, považuje za osobu povinnou k dani, která není usazena v tomto členském státě, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) osoba povinná k dani uskutečňuje zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služby na území tohoto členského státu;
- b) provozovna, kterou má dodavatel zboží nebo poskytovatel služby na území tohoto členského státu, se neúčastní tohoto dodání zboží nebo poskytnutí služby.“

7) Článek 196 se nahrazuje tímto:

„Článek 196

Daň je povinna odvést osoba povinná k dani, nebo právnická osoba nepovinná k dani identifikovaná pro účely DPH, která je příjemcem služby uvedené v článku 44, jestliže tuto službu poskytla osoba povinná k dani, která není usazena v tomto členském státě.“

8) V článku 214 se doplňují nová písmena, která znějí:

„d) každé osobě povinné k dani, která je na jejich území příjemcem služeb, z nichž je povinna odvést daň podle článku 196;

e) každé osobě povinné k dani, která je usazena na jejich území a poskytuje služby na území jiného členského státu, z nichž je podle článku 196 povinen odvést daň výhradně příjemce služby.“

9) Článek 262 se nahrazuje tímto:

„Článek 262

Každá osoba povinná k dani identifikovaná pro účely DPH podává souhrnné hlášení, ve kterém uvede tyto údaje:

- a) pořizovatele identifikované pro účely DPH, kterým dodala zboží za podmínek stanovených v čl. 138 odst. 1 a odst. 2 písm. c);
- b) osoby identifikované pro účely DPH, kterým dodala zboží v rámci pořízení zboží uvnitř Společenství podle článku 42;
- c) osoby povinné k dani i právnické osoby nepovinné k dani identifikované pro účely DPH, kterým poskytla služby jiné než služby, které jsou v členském státě, v němž je plnění zdanitelné, osvobozeny od DPH a u nichž je podle článku 196 povinen odvést daň příjemce služby.“

10) V článku 264 se odstavec 1 mění takto:

a) písmena a) a b) se nahrazují tímto:

„a) identifikační číslo pro DPH osoby povinné k dani v členském státě, v němž musí být souhrnné hlášení podáno, pod nímž uskutečnila dodání zboží za podmínek stanovených v čl. 138 odst. 1 nebo pod nímž uskutečnila zdanitelné poskytnutí služby za podmínek uvedených v článku 44;

b) identifikační číslo pro DPH pořizovatele zboží nebo příjemce služby v jiném členském státě než v členském státě, v němž musí být souhrnné hlášení podáno, pod nímž mu bylo zboží dodáno nebo služba poskytnuta;“;

b) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) pro každého pořizovatele zboží nebo příjemce služby celkovou hodnotu dodání zboží nebo celkovou hodnotu poskytnutí služeb uskutečněných osobou povinnou k dani;“.

11) Článek 358 se mění takto:

a) bod 2 se nahrazuje tímto:

„2) ‚elektronickými službami‘ a ‚elektronicky poskytovanými službami‘ služby uvedené v čl. 59 prvním pododstavci písm. k);“

b) bod 4 se nahrazuje tímto:

„4) ‚členským státem spotřeby‘ členský stát, v němž se podle článku 58 nachází místo poskytnutí elektronické služby;“.

12) Nadpis přílohy II se nahrazuje tímto:

„INFORMATIVNÍ SEZNAM ELEKTRONICKY POSKYTOVANÝCH SLUŽEB PODLE ČLÁNKU 58 A ČL. 59 PRVNÍHO PODODSTAVCE PÍSM. K)“.

Článek 3

Články 53 a 54 směrnice 2006/112/ES se s účinkem ode dne 1. ledna 2011 nahrazují tímto:

„Článek 53

Místem poskytnutí služby spočívající v zajištění vstupu na kulturní, umělecké, sportovní, vědecké, vzdělávací, zábavní nebo podobné akce, jako jsou veletrhy a výstavy, nebo vedlejší služby související s tímto vstupem osobě povinné k dani je místo, kde se tato akce skutečně koná.

Článek 54

1. Místem poskytnutí služby nebo vedlejší služby vztahující se ke kulturním, uměleckým, sportovním, vědeckým, vzdělávacím, zábavním nebo podobným akcím, jako jsou veletrhy a výstavy, včetně poskytnutí služby organizátorem této akce, osobě povinné k dani je místo, kde se tato akce skutečně koná.

2. Místem poskytnutí následujících služeb osobě nepovinné k dani je místo, kde je služba skutečně poskytnuta:

a) vedlejší přepravní služby, jako jsou nakládka, vykládka, manipulace a podobné činnosti;

b) oceňování movitého hmotného majetku a práce na tomto majetku.“

Článek 4

V článku 56 směrnice 2006/112/ES se s účinkem ode dne 1. ledna 2013 odstavec 2 nahrazuje tímto a dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 5:

„2. Místem poskytnutí nájmu dopravního prostředku, s výjimkou krátkodobého nájmu, osobě nepovinné k dani je místo, kde je zákazník usazen nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje.

Místem poskytnutí nájmu rekreační lodi osobě nepovinné k dani, s výjimkou krátkodobého nájmu, je však místo, kde je rekreační loď skutečně dána zákazníkovi k dispozici, pokud má poskytovatel v tomto místě sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, z nichž tuto službu skutečně poskytuje.

3. Pro účely odstavců 1 a 2 se ‚krátkodobým‘ nájmem rozumí nepřetržité držení nebo užívání dopravního prostředku po dobu nepřesahující 30 dní a u lodí nepřesahující 90 dní.“

Článek 5

Směrnice 2006/112/ES se s účinkem ode dne 1. ledna 2015 mění takto:

1) V hlavě V kapitole 3 oddíle 3 se pododíl 8 nahrazuje tímto:

„Pododíl 8

Poskytnutí telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání a elektronických služeb osobě nepovinné k dani

Článek 58

Místem poskytnutí následujících služeb osobě nepovinné k dani je místo, kde je tato osoba usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje:

a) telekomunikační služby;

b) služby rozhlasového a televizního vysílání;

c) elektronicky poskytované služby, zejména služby uvedené v příloze II.

Pokud poskytovatel služby a příjemce komunikují prostřednictvím elektronické pošty, neznamená to samo o sobě, že poskytnutá služba je elektronicky poskytovanou službou.“

2) V článku 59 se zrušují písmena i), j) a k) prvního pododstavce a druhý pododstavec.

3) Článek 59a se nahrazuje tímto:

„Článek 59a

K zamezení dvojího zdanění, nezdanění nebo narušení hospodářské soutěže mohou členské státy v souvislosti se službami, jejichž místo poskytnutí upravují články 44, 45, 56, 58 a 59, považovat:

a) místo poskytnutí některých nebo všech těchto služeb, které se nachází na jejich území, za místo nacházející se mimo Společenství, pokud ke skutečnému použití a využití služby dochází mimo Společenství;

b) místo poskytnutí některých nebo všech těchto služeb, které se nachází se mimo Společenství, za místo nacházející se na jejich území, pokud ke skutečnému použití a využití služby dochází na jejich území.“

4) Článek 59b se zrušuje.

5) V čl. 204 odst. 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy však nesmějí použít možnost uvedenou v druhém pododstavci na osobu povinnou k dani neusazenou ve Společenství, jak je definována v čl. 358a bodě 1, která se rozhodla pro zvláštní režim pro telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby.“

6) V hlavě XII se nadpis kapitoly 6 nahrazuje tímto:

„Zvláštní režimy pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby osobám nepovinným k dani“.

7) Článek 357 se zrušuje.

8) Článek 358 se nahrazuje tímto:

„Článek 358

Pro účely této kapitoly a aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství, se rozumí:

1) ‚telekomunikačními službami‘ a ‚službami rozhlasového a televizního vysílání‘ služby uvedené v čl. 58 prvním pododstavci písm. a) a b);

2) ‚elektronickými službami‘ a ‚elektronicky poskytovanými službami‘ služby uvedené v čl. 58 prvním pododstavci písm. c);

3) ‚členským státem spotřeby‘ členský stát, v němž se podle článku 58 nachází místo poskytnutí telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronických služeb;

4) ‚příznáním k dani‘ prohlášení obsahující informace nezbytné k vyměření výše splatné daně v každém členském státě.“

9) V hlavě XII kapitole 6 se nadpis oddílu 2 nahrazuje tímto:

„Zvláštní režim pro telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby poskytnuté osobami povinnými k dani neusazenými ve Společenství“.

10) V hlavě XII kapitole 6 oddíle 2 se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 358a

Pro účely tohoto oddílu a aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství, se rozumí:

1) „osobou povinnou k dani neusazenou ve Společenství“ osoba povinná k dani, která nemá sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu na území Společenství a která nemá ani jinak povinnost být identifikována pro účely DPH;

2) „členským státem identifikace“ členský stát, který si osoba povinná k dani neusazená ve Společenství zvolí pro oznámení zahájení své činnosti jako osoby povinné k dani na území Společenství v souladu s tímto oddílem.“

11) Články 359 až 365 se nahrazují tímto:

„Článek 359

Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu osobě povinné k dani neusazené ve Společenství poskytující telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby osobě nepovinné k dani, která je usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v členském státě. Tento režim se použije na všechny tyto služby poskytnuté ve Společenství.

Článek 360

Osoba povinná k dani neusazená ve Společenství oznámí členskému státu identifikace zahájení a ukončení činnosti, kterou vykonává jako osoba povinná k dani, nebo takové její změny, které způsobí, že přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu. Toto oznámení se podává elektronicky.

Článek 361

1. Informace předložené osobou povinnou k dani neusazenou ve Společenství členskému státu identifikace při zahájení její zdanitelné činnosti musí obsahovat tyto identifikační údaje:

- a) plné jméno;
- b) poštovní adresu;
- c) elektronické adresy včetně internetových stránek;
- d) vnitrostátní daňové číslo, pokud existuje;
- e) prohlášení, že osoba není identifikována pro účely DPH ve Společenství.

2. Osoba povinná k dani neusazená ve Společenství oznámí členskému státu identifikace veškeré změny předložených informací.

Článek 362

Členský stát identifikace přidělí osobě povinné k dani neusazené ve Společenství osobní identifikační číslo pro DPH a sdělí jí elektronickými prostředky identifikační číslo, které jí bylo přiděleno. Na základě informací použitých pro tuto identifikaci mohou členské státy spotřeby vést vlastní identifikační systémy.

Článek 363

Členský stát identifikace vymaže osobu povinnou k dani neusazenou ve Společenství z identifikačního registru v těchto případech:

- a) tato osoba mu oznámí, že již telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby neposkytuje;
- b) lze jinak mít za to, že zdanitelné činnosti této osoby skončily;
- c) tato osoba přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu;
- d) tato osoba soustavně porušuje pravidla tohoto zvláštního režimu.

Článek 364

Osoba povinná k dani neusazená ve Společenství podává elektronickými prostředky členskému státu identifikace příznání k dani za každé kalendářní čtvrtletí, a to i v případě, že telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby nebyly poskytnuty. Příznání k dani se podává do dvaceti dnů po konci zdaňovacího období, za které se příznání k dani podává.

Článek 365

Příznání k dani obsahuje identifikační číslo a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH, telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání a elektronických služeb poskytnutých ve zdaňovacím období a celkovou výši příslušné DPH rozdělenou podle jednotlivých sazeb. V příznání k dani se rovněž uvedou příslušné sazby DPH a celková splatná daň.“

12) V článku 366 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Údaje v příznání k dani se vyjadřují v eurech.

Členské státy, které nepřijaly euro, mohou požadovat, aby údaje v příznání k dani byly vyjádřeny v jejich národní měně. Pokud byly při poskytnutí služby použity jiné měny, použije osoba povinná k dani neusazená ve Společenství pro vyplnění příznání k dani směnný kurz platný poslední den zdaňovacího období.“

13) Články 367 a 368 se nahrazují tímto:

„Článek 367

Osoba povinná k dani neusazená ve Společenství odvede daň při podání příznání k dani s odkazem na příslušné příznání k dani, nejpozději však do uplynutí lhůty pro podání příznání k dani.

Odvod se provádí na bankovní účet vedený v eurech, který určí členský stát identifikace. Členské státy, které nepřijaly euro, mohou požadovat, aby byl odvod proveden na bankovní účet vedený v jejich vlastní měně.

Článek 368

Osoba povinná k dani neusazená ve Společenství, která využívá tohoto zvláštního režimu, si daň nesmí odpočíst podle článku 168. Bez ohledu na čl. 1 odst. 1 směrnice 86/560/EHS se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedené směrnice. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a 3 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS se nepoužijí na vrácení daně v souvislosti s telekomunikačními službami, službami rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronickými službami, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.“

14) V článku 369 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Osoba povinná k dani neusazená ve Společenství vede záznamy o plněních, na něž se vztahuje tento zvláštní režim. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členského státu spotřeby umožnily ověřit, zda je příznání k dani správné.“

15) V hlavě XII kapitole 6 se doplňuje nový oddíl, který zní:

„Oddíl 3

Zvláštní režim pro telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby poskytnuté osobou povinnou k dani usazenou ve Společenství, avšak nikoli v členském státě spotřeby

Článek 369a

Pro účely tohoto oddílu a aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství, se rozumí:

1) ‚osobou povinnou k dani neusazenou v členském státě spotřeby‘ osoba povinná k dani, která má sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu na území Společenství, avšak nemá sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu na území členského státu spotřeby;

2) ‚členským státem identifikace‘ členský stát, na jehož území má osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti nebo v němž, pokud nemá sídlo ekonomické činnosti ve Společenství, má stálou provozovnu.

Nemá-li osoba povinná k dani ve Společenství sídlo ekonomické činnosti, ale má v něm více než jednu stálou provozovnu, je členským státem identifikace členský stát, v němž se nachází stálá provozovna a v němž osoba povinná k dani oznámí, že hodlá použít tento zvláštní režim. Osoba povinná k dani je tímto rozhodnutím vázána pro dotyčný kalendářní rok a pro dva následující kalendářní roky.

Článek 369b

Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu osobě povinné k dani neusazené v členském státě spotřeby poskytující telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby osobě nepovinné k dani, která je usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v tomto členském státě. Tento režim se použije na všechny tyto služby poskytnuté ve Společenství.

Článek 369c

Osoba povinná k dani neusazená v členském státě spotřeby oznámí členskému státu identifikace zahájení a ukončení zdanitelných činností, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, nebo takové jejich změny, které způsobí, že přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu. Toto oznámení se podává elektronicky.

Článek 369d

Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, je pro zdanitelná plnění uskutečňovaná v rámci tohoto režimu identifikována pro účely DPH pouze v členském státě identifikace. K tomuto účelu použije členský stát osobní identifikační číslo pro DPH, které již bylo osobě povinné k dani přiděleno pro účely plnění jejich povinností v rámci vnitřního systému.

Na základě informací použitých pro tuto identifikaci mohou členské státy spotřeby vést vlastní identifikační systémy.

Článek 369e

Členský stát identifikace vyloučí osobu povinnou k dani neusazenou v členském státě spotřeby z tohoto zvláštního režimu v těchto případech:

- a) tato osoba oznámí, že již telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby neposkytuje;
- b) lze jinak mít za to, že zdanitelné činnosti této osoby, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, skončily;
- c) tato osoba přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu;
- d) tato osoba soustavně porušuje pravidla tohoto zvláštního režimu.

Článek 369f

Osoba povinná k dani neusazená v členském státě spotřeby podává elektronickými prostředky členskému státu identifikace příznání k dani za každé kalendářní čtvrtletí, a to i v případě, že telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby nebyly poskytnuty. Příznání k dani se podává do dvaceti dnů po konci zdaňovacího období, za které se příznání k dani podává.

Článek 369g

Příznání k dani obsahuje identifikační číslo podle článku 369d a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH, telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronických služeb poskytnutých ve zdaňovacím období a celkovou výši příslušné DPH rozdělenou podle jednotlivých sazeb. V příznání k dani se rovněž uvedou příslušné sazby DPH a celková splatná daň.

Má-li osoba povinná k dani jednu nebo více stálých provozoven, z nichž poskytuje služby, jinde než v členském státě identifikace, obsahuje příznání k dani vedle údajů uvedených v prvním pododstavci také celkovou hodnotu poskytnutých telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronických služeb, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, a to pro každý členský stát, v němž má daná osoba povinná k dani provozovnu, spolu s osobním identifikačním číslem pro DPH nebo daňovým registračním číslem dané provozovny, a v členění podle členských států spotřeby.

Článek 369h

1. Údaje v příznání k dani se vyjadřují v eurech.

Členské státy, které nepřijaly euro, mohou požadovat, aby údaje v příznání k dani byly vyjádřeny v jejich národní měně. Pokud byly při poskytnutí služby použity jiné měny, použije osoba povinná k dani neusazená v členském státě spotřeby pro vyplnění příznání k dani směnný kurz platný poslední den zdaňovacího období.

2. Přepočítání se provede podle směnných kurzů zveřejněných Evropskou centrální bankou pro uvedený den, nebo pokud není v uvedený den kurz zveřejněn, podle kurzu zveřejněného pro nejbližší následující den.

Článek 369i

Osoba povinná k dani neusazená v členském státě spotřeby odvede daň při podání příznání k dani s odkazem na příslušné příznání k dani, nejpozději však do uplynutí lhůty pro podání příznání k dani.

Odvod se provádí na bankovní účet vedený v eurech, který určí členský stát identifikace. Členské státy, které nepřijaly euro, mohou požadovat, aby byl odvod proveden na bankovní účet vedený v jejich vlastní měně.

Článek 369j

Osoba povinná k dani neusazená v členském státě spotřeby, která využívá tohoto zvláštního režimu, si daň nesmí odpočíst podle článku 168 této směrnice u zdanitelných činností, na něž se vztahuje tento režim. Bez ohledu na čl. 2 bod 1 a článek 3 směrnice 2008/9/ES se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedené směrnice.

Pokud osoba povinná k dani neusazená v členském státě spotřeby, která využívá tohoto zvláštního režimu, v daném členském státě spotřeby vykonává rovněž činnosti, na něž se nevztahuje tento režim a u nichž je tato osoba povinna se zaregistrovat pro účely DPH, odpočte si tato osoba v příznání k dani, jež má podat podle článku 250, daň v souvislosti se zdanitelnými činnostmi, na něž se vztahuje tento režim.

Článek 369k

1. Osoba povinná k dani neusazená v členském státě spotřeby vede záznamy o plněních, na něž se vztahuje tento zvláštní režim. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členského státu spotřeby umožnily určit, zda je příznání k dani správné.

2. Záznamy uvedené v odstavci 1 musí být na žádost zpřístupněny členskému státu spotřeby a členskému státu identifikace v elektronické formě.

Záznamy se uchovávají po dobu deseti let od 31. prosince roku, ve kterém bylo plnění uskutečněno.“

16) Nadpis přílohy II se nahrazuje tímto:

„INFORMATIVNÍ SEZNAM ELEKTRONICKY POSKYTOVANÝCH SLUŽEB PODLE ČLÁNKU 58 PRVNÍHO PODODSTAVCE PÍSM. c)“.

Článek 6

Do 31. prosince 2014 předloží Komise zprávu o proveditelnosti týkající se účinného uplatňování pravidla uvedeného v článku 5 pro poskytování telekomunikačních služeb a služeb rozhlaso-

vého a televizního vysílání osobám nepovinným k dani a dále o otázce, zda toto pravidlo v daný okamžik stále odpovídá obecné politice týkající se místa poskytnutí služby.

Článek 7

1) Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 1 až 5 této směrnice k datům v nich stanoveným. Neprodleně o tom uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2) Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 8

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 9

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu dne 12. února 2008.

Za Radu
předseda
A. BAJUK

SMĚRNICE RADY 2008/9/ES

ze dne 12. února 2008,

kteřou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 93 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí předpisy, které stanovila směrnice Rady 79/1072/EHS ze dne 6. prosince 1979 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Úprava vrácení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným v tuzemsku ⁽³⁾, představují pro správní orgány členských států i pro hospodářské subjekty značné problémy.
- (2) Úprava stanovená v uvedené směrnici by měla být změněna, pokud jde o lhůtu, v níž musí být rozhodnutí o žádostech o vrácení daně oznámena hospodářským subjektům. Současně by mělo být stanoveno, že i hospodářské subjekty musí poskytnout odpověď v určitých lhůtách. Postup by měl být navíc zjednodušen a modernizován možností využívat moderní technologie.
- (3) Nový postup by měl podpořit postavení hospodářských subjektů, jelikož členské státy budou mít povinnost zaplatit úrok, pokud bude vrácení provedeno pozdě, a bude posíleno právo hospodářských subjektů na odvolání.
- (4) Z důvodu větší jasnosti a srozumitelnosti textu by se ustanovení k provedení směrnice 79/1072/EHS, dosud obsažené ve směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽⁴⁾, mělo nyní včlenit do této směrnice.

- (5) Jelikož cílů této směrnice nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a protože jich může být z důvodu rozsahu činnosti lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (6) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽⁵⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily.
- (7) V zájmu jasnosti by proto měla být směrnice 79/1072/EHS zrušena, s výhradou nezbytných přechodných opatření, pokud jde o žádosti o vrácení daně podané před 1. lednem 2010,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Tato směrnice stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty (DPH) podle článku 170 směrnice 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, které splňují podmínky stanovené v článku 3.

Článek 2

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „osobou povinnou k dani neusazenou v členském státě vrácení daně“ osoba povinná k dani ve smyslu čl. 9 odst. 1 směrnice 2006/112/ES, která není usazená v členském státě vrácení daně, avšak je usazená na území jiného členského státu;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 285E, 22.11.2006, s. 122.

⁽²⁾ Úř. věst. C 28, 3.2.2006, s. 86.

⁽³⁾ Úř. věst. L 331, 27.12.1979, s. 11. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/98/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 129).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2007/75/ES (Úř. věst. L 346, 29.12.2007, s. 13).

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

- 2) „členským státem vrácení daně“ členský stát, ve kterém byla DPH účtována osobě povinné k dani neusazené v členském státě vrácení daně za zboží nebo služby, které jí dodaly nebo poskytly jiné osoby povinné k dani v tomto členském státě, nebo při dovozu zboží do tohoto členského státu;
- 3) „obdobím pro vrácení daně“ období uvedené v článku 16, jehož se týká žádost o vrácení daně;
- 4) „žádostí o vrácení daně“ žádost o vrácení DPH účtované osobě povinné k dani neusazené v členském státě vrácení daně za zboží nebo služby, které jí dodaly nebo poskytly jiné osoby povinné k dani v tomto členském státě, nebo při dovozu zboží do tohoto členského státu;
- 5) „žadatelem“ osoba povinná k dani neusazená v členském státě vrácení daně, která podává žádost o vrácení daně.

Článek 3

Tato směrnice se vztahuje na osobu povinnou k dani neusazenou v členském státě vrácení daně, která splňuje tyto podmínky:

- a) během období pro vrácení daně neměla na území členského státu vrácení daně sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu, z níž vykonávala ekonomickou činnost, ani, neexistovalo-li takové sídlo nebo provozovna, bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje;
- b) během období pro vrácení daně nedodala zboží ani neposkytla služby, které se považují za dodané nebo poskytnuté v členském státě vrácení daně, s výjimkou těchto plnění:
 - i) poskytnutí přepravní služby nebo související vedlejší služby osvobozené od daně podle článku 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 nebo 160 směrnice 2006/112/ES,
 - ii) dodání zboží nebo poskytnutí služby osobě, která je osobou povinnou odvést daň podle článků 194 až 197 a článku 199 směrnice 2006/112/ES.

Článek 4

Tato směrnice se nevztahuje na

- a) částky DPH, které byly podle právních předpisů členského státu vrácení daně fakturovány nesprávně;

- b) částky DPH fakturované za dodání zboží, které je nebo může být osvobozeno od daně podle článku 138 nebo čl. 146 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112/ES.

Článek 5

Každý členský stát vrátí osobě povinné k dani neusazené v členském státě vrácení daně DPH účtovanou za zboží nebo službu, které jí dodala nebo poskytla jiná osoba povinná k dani v tomto členském státě, nebo při dovozu zboží do tohoto členského státu, pokud se toto zboží a tyto služby použijí pro účely těchto plnění:

- a) plnění uvedená v čl. 169 písm. a) a b) směrnice 2006/112/ES;
- b) plnění pro osobu, která je osobou povinnou odvést daň podle článků 194 až 197 a článku 199 směrnice 2006/112/ES, jak jsou uplatňovány v členském státě vrácení daně.

Aniž je dotčen článek 6, určí se nárok na vrácení daně na vstupu pro účely této směrnice podle směrnice 2006/112/ES, jak je uplatňována v členském státě vrácení daně.

Článek 6

Aby byla způsobilá k vrácení daně v členském státě vrácení daně, musí osoba povinná k dani neusazená v členském státě vrácení daně uskutečňovat plnění, která zakládají nárok na odpočet daně v členském státu usazení.

Pokud osoba povinná k dani neusazená v členském státě vrácení daně uskutečňuje v členském státě, v němž je usazena, jak plnění, která zakládají nárok na odpočet daně, tak plnění, která nárok na odpočet daně v tomto členském státě nezakládají, může členský stát vrácení daně z vratné částky podle článku 5 vrátit jen podíl DPH připadající na hodnotu prvního druhu plnění v souladu s článkem 173 směrnice 2006/112/ES, jak je uplatňován členským státem usazení.

Článek 7

Aby dosáhla vrácení daně v členském státě vrácení daně, musí osoba povinná k dani neusazená v členském státě vrácení daně podat v členském státě, ve kterém je usazena, prostřednictvím elektronického portálu zřízeného tímto členským státem elektronickou žádost o vrácení daně určenou členskému státu vrácení daně.

Článek 8

1. Žádost o vrácení daně musí obsahovat tyto údaje:

- a) plné jméno a úplnou adresu žadatele;
- b) adresu pro styk elektronickými prostředky;
- c) popis podnikatelské činnosti žadatele, pro niž je zboží pořízeno nebo služba přijata;
- d) období pro vrácení daně, na které se žádost vztahuje;
- e) prohlášení žadatele o tom, že během uvedeného období pro vrácení daně nedodal zboží ani neposkytl služby, které se považují za dodané nebo poskytnuté v členském státě vrácení daně, s výjimkou plnění uvedených v čl. 3 písm. b) bodech i) a ii);
- f) identifikační číslo pro DPH nebo daňové registrační číslo žadatele;
- g) údaje o bankovním účtu, včetně kódů IBAN a BIC.

2. Vedle údajů uvedených v odstavci 1 se v žádosti o vrácení daně uvedou pro každý členský stát vrácení daně a pro každou fakturu nebo dovozní doklad tyto údaje:

- a) plné jméno a úplnou adresu dodavatele zboží nebo poskytovatele služeb;
- b) vyjma při dovozu, identifikační číslo pro DPH nebo daňové registrační číslo dodavatele zboží nebo poskytovatele služby přidělené členským státem vrácení daně v souladu s články 239 a 240 směrnice 2006/112/ES;
- c) vyjma při dovozu, předponu používanou členským státem vrácení daně v souladu s článkem 215 směrnice 2006/112/ES;
- d) datum a číslo faktury nebo dovozního dokladu;
- e) základ daně a výši DPH vyjádřené v měně členského státu vrácení daně;
- f) výši odpočitatelné DPH vypočtené v souladu s článkem 5 a čl. 6 druhým pododstavcem, vyjádřené v měně členského státu vrácení daně;

g) případně odpočitatelný podíl vypočtený podle článku 6, vyjádřený jako procentní podíl;

h) druh pořízeného zboží nebo přijaté služby v členění podle kódů uvedených v článku 9.

Článek 9

1. V žádosti o vrácení daně musí být druh pořízeného zboží nebo přijaté služby popsán podle těchto kódů:

- 1 = palivo;
- 2 = nájem dopravního prostředku;
- 3 = výdaje související s dopravním prostředkem (jiné než zboží a služby uvedené pod kódy 1 a 2);
- 4 = mýtné a silniční poplatky;
- 5 = cestovní výlohy, jako například jízdné v taxi, jízdné ve veřejné dopravě;
- 6 = ubytování;
- 7 = potraviny, nápoje a restaurační služby;
- 8 = vstupné na veletrhy a výstavy;
- 9 = výdaje na luxusní zboží, zábavu a reprezentaci;
- 10 = jiné.

Je-li použit kód 10, uvede se druh dodaného zboží nebo poskytnuté služby.

2. Členský stát vrácení daně může od žadatele požadovat, aby poskytl doplňující elektronicky kódované údaje ke každému kódu uvedenému v odstavci 1, jsou-li takové údaje nezbytné z důvodu jakéhokoli omezení nároku na odpočet daně podle směrnice 2006/112/ES, jak je uplatňována v členském státě vrácení daně, nebo pro provedení příslušné odchylky, která byla členskému státu vrácení daně udělena podle článku 395 nebo 396 uvedené směrnice.

Článek 10

Aniž jsou dotčeny žádosti o údaje podle článku 20, může členský stát vrácení daně od žadatele požadovat, aby spolu se žádostí o vrácení daně poskytl elektronickými prostředky kopii faktury nebo dovozního dokladu, činí-li základ daně na faktuře nebo dovozním dokladu nejméně 1 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně. Pokud se však faktura týká paliva, činí tato prahová hodnota 250 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně.

Článek 11

Členský stát vrácení daně může od žadatele požadovat, aby poskytl popis své podnikatelské činnosti pomocí harmonizovaných kódů, které se stanoví postupem podle čl. 34a odst. 3 druhého pododstavce nařízení Rady (ES) č. 1798/2003 ⁽¹⁾.

Článek 12

Členský stát vrácení daně může stanovit, který jazyk nebo jazyky má žadatel použít pro poskytnutí údajů v žádosti o vrácení daně nebo případných doplňujících údajů.

Článek 13

Pokud je po podání žádosti o vrácení daně odpočitatelný podíl opraven podle článku 175 směrnice 2006/112/ES, provede žadatel opravu částky, o niž bylo požádáno nebo která již byla vrácena.

Oprava se provede v žádosti o vrácení daně během kalendářního roku následujícího po dotyčném období pro vrácení daně, nebo nepodá-li žadatel v tomto kalendářním roce žádnou žádost o vrácení daně, předložením samostatného prohlášení prostřednictvím elektronického portálu zřízeného členským státem, ve kterém je žadatel usazen.

Článek 14

1. Žádost o vrácení daně se týká
 - a) nákupů zboží nebo služeb, které byly fakturovány během daného období pro vrácení daně, vznikla-li daňová povinnost před okamžikem nebo v okamžiku fakturace, nebo ve vztahu k nimž vznikla daňová povinnost během daného období pro vrácení daně, došlo-li k fakturaci tohoto nákupu před vznikem daňové povinnosti;
 - b) dovozu zboží během daného období pro vrácení daně.
2. Vedle plnění uvedených v odstavci 1 se může žádost o vrácení daně vztahovat na faktury nebo dovozní doklady, které nebyly zahrnuty v předchozích žádostech o vrácení daně

a jež se týkají plnění dokončených v příslušném kalendářním roce.

Článek 15

1. Žádost o vrácení daně se podává členskému státu usazení do 30. září kalendářního roku následujícího po období pro vrácení daně. Žádost o vrácení daně se považuje za podanou pouze v případě, že žadatel uvedl všechny údaje požadované podle článků 8, 9 a 11.

2. Členský stát usazení zašle žadateli neprodleně elektronické potvrzení o přijetí.

Článek 16

Období pro vrácení daně činí nejvýše jeden kalendářní rok a nejméně tři kalendářní měsíce. Žádosti o vrácení daně se však mohou vztahovat na období kratší než tři měsíce, pokud toto období představuje zbytek kalendářního roku.

Článek 17

Vztahuje-li se žádost o vrácení daně na období pro vrácení daně kratší než jeden kalendářní rok, avšak nejméně tři měsíce, nesmí být částka DPH, o jejíž vrácení se žádá, nižší než 400 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně.

Vztahuje-li se žádost o vrácení daně na období pro vrácení daně v délce jednoho kalendářního roku nebo na zbytek kalendářního roku, nesmí být částka DPH nižší než 50 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně.

Článek 18

1. Členský stát usazení nepředá žádost o vrácení daně členskému státu vrácení daně, pokud u žadatele nastane v období pro vrácení daně v členském státě usazení některá z těchto okolností:
 - a) žadatel není osobou povinnou k dani pro účely DPH;
 - b) žadatel uskutečňuje výhradně dodání zboží nebo poskytnutí služby osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně odvedené na předchozím stupni podle článků 132, 135, 136 a 371, článků 374 až 377, čl. 378 odst. 2 písm. a), čl. 379 odst. 2 nebo článků 380 až 390 směrnice 2006/112/ES nebo obsahově shodných ustanovení o osvobození podle aktu o přistoupení z roku 2005;
 - c) na žadatele se vztahuje osvobození od daně pro malé podniky podle článků 284, 285, 286 a 287 směrnice 2006/112/ES;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 264, 15.10.2003, s. 1.

d) na žadatele se vztahuje společný režim daňového paušálu pro zemědělce podle článků 296 až 305 směrnice 2006/112/ES.

2. Členský stát usazení oznámí žadateli elektronickými prostředky své rozhodnutí podle prvního odstavce.

Článek 19

1. Členský stát vrácení daně neprodleně vyrozumí žadatele elektronickými prostředky o datu, kdy žádost obdržel.

2. Členský stát vrácení daně oznámí žadateli své rozhodnutí o schválení nebo zamítnutí žádosti o vrácení daně do čtyř měsíců ode dne, kdy žádost obdržel.

Článek 20

1. Domnívá-li se členský stát vrácení daně, že nemá k dispozici veškeré důležité údaje, na základě nichž by mohl přijmout rozhodnutí o celé žádosti o vrácení daně nebo její části, může si ve lhůtě čtyř měsíců uvedené v čl. 19 odst. 2 elektronickými prostředky vyžádat doplňující údaje, zejména od žadatele nebo od příslušných orgánů členského státu usazení. Jsou-li požadovány doplňující údaje od osoby jiné než od žadatele nebo příslušného orgánu některého členského státu, doručí se žádost elektronickými prostředky, pouze má-li její příjemce tyto prostředky k dispozici.

V případě nutnosti si může členský stát vrácení daně vyžádat další doplňující údaje.

Pokud má správce daně důvodné pochybnosti o platnosti nebo přesnosti konkrétního nároku, mohou údaje požadované členským státem vrácení daně podle tohoto odstavce zahrnovat předložení originálu nebo kopie příslušné faktury nebo dovozního dokladu. Prahové hodnoty uvedené v článku 10 se v tom případě nepoužijí.

2. Členský stát vrácení daně musí údaje požadované podle odstavce 1 obdržet do jednoho měsíce ode dne doručení žádosti o údaje příjemci žádosti.

Článek 21

Požaduje-li členský stát vrácení daně doplňující údaje, oznámí žadateli své rozhodnutí o schválení nebo zamítnutí žádosti o vrácení daně do dvou měsíců od obdržení požadovaných údajů, nebo neobdržel-li odpověď na svou žádost, do dvou měsíců od uplynutí lhůty uvedené v čl. 20 odst. 2. Lhůta pro rozhodnutí o celé žádosti o vrácení daně nebo její části však nesmí být kratší než šest měsíců ode dne obdržení žádosti členským státem vrácení daně.

Požaduje-li členský stát vrácení daně další doplňující údaje, oznámí žadateli své rozhodnutí o celé žádosti o vrácení daně nebo její části do osmi měsíců ode dne, kdy žádost obdržel.

Článek 22

1. Je-li žádost o vrácení daně schválena, uhradí členský stát vrácení daně schválenou částku daně do deseti pracovních dnů od uplynutí lhůty uvedené v čl. 19 odst. 2, nebo bylo-li požádáno o doplňující nebo další doplňující údaje, od uplynutí lhůt uvedených v článku 21.

2. Daň se vrací v členském státě vrácení daně nebo na žádost žadatele v jakémkoli jiném členském státě. V posledně uvedeném případě si členský stát vrácení daně z částky, která má být žadateli uhrazena, odečte veškeré bankovní poplatky za převod.

Článek 23

1. Je-li žádost o vrácení daně zcela nebo zčásti zamítnuta, oznámí členský stát vrácení daně žadateli společně s rozhodnutím i důvody zamítnutí.

2. Žadatel se proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vrácení daně může odvolat k příslušným orgánům členského státu vrácení daně způsobem a ve lhůtách stanovených pro odvolání v případě žádostí o vrácení daně podaných osobami usazenými v tomto členském státě.

Není-li podle práva daného členského státu vrácení daně nepřijetí rozhodnutí o žádosti o vrácení daně ve lhůtách stanovených touto směrnicí považováno za schválení nebo zamítnutí žádosti, musí mít žadatel stejnou možnost využít dostupné správní nebo soudní postupy jako osoby povinné k dani usazené v tomto členském státě. Nejsou-li takové postupy k dispozici, považuje se nepřijetí rozhodnutí o žádosti o vrácení daně za její zamítnutí.

Článek 24

1. Bylo-li vrácení daně dosaženo podvodně nebo jiným neoprávněným způsobem, přistoupí příslušný orgán v členském státě vrácení daně přímo k vymáhání neoprávněně vyplacených částek a jakýchkoli finančních sankcí a úroku stanovených v souladu s postupem platným v členském státě vrácení daně, aniž jsou dotčena ustanovení o vzájemné pomoci při vymáhání DPH.

2. Pokud byly správní sankce nebo úrok uloženy, ale nebyly zaplaceny, může členský stát vrácení daně pozastavit dotyčné osobě povinné k dani jakékoli další vrácení daně až do výše neuhrazené částky.

Článek 25

Členský stát vrácení daně vezme v úvahu jakoukoli opravu provedenou ve vztahu k předchozí žádosti o vrácení daně podle článku 13 v podobě zvýšení nebo snížení částky vrácení daně nebo v podobě samostatné úhrady nebo vrácení, je-li předloženo samostatné prohlášení.

Článek 26

Je-li daň vrácena po posledním dni lhůty podle čl. 22 odst. 1, náleží žadateli od členského státu vrácení daně úrok z částky daně k vrácení, která má být žadateli vyplacena.

První pododstavec se nepoužije, pokud žadatel členskému státu vrácení daně ve stanovené lhůtě nepředloží požadované doplňující nebo další doplňující údaje. Nepoužije se rovněž, dokud členský stát vrácení daně neobdrží dokumenty, které mají být poskytnuty elektronicky podle článku 10.

Článek 27

1. Úrok se počítá ode dne následujícího po posledním dni, kdy mělo být vrácení daně provedeno podle čl. 22 odst. 1, až do dne, kdy je daň skutečně vrácena.

2. Úroková sazba odpovídá příslušné úrokové sazbě pro vrácení DPH osobě povinné k dani usazené v členském státě vrácení daně podle vnitrostátního práva tohoto členského státu.

Nestanoví-li vnitrostátní právo žádný takový úrok, odpovídá splatný úrok úroku nebo rovnocennému poplatku uplatňovanému členským státem vrácení daně v případě pozdní úhrady daně osobou povinnou k dani.

Článek 28

1. Tato směrnice se vztahuje na žádosti o vrácení daně podané po 31. prosinci 2009.

2. Směrnice 79/1072/EHS se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2010. Její ustanovení se však nadále použijí na žádosti o vrácení daně podané před 1. lednem 2010.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici, kromě v případě žádostí o vrácení daně podaných před 1. lednem 2010.

Článek 29

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí k 1. lednu 2010. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 30

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 31

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 12. února 2008.

Za Radu
předseda
A. BAJUK

II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 19. prosince 2007

o státní podpoře týkající se náhrad v rámci vyhlášky o statkových hnojivech (C 12/1999)

(oznámeno pod číslem K(2007) 6777)

(Pouze francouzské a nizozemské znění je závazné)

(2008/138/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

vdopisech ze dne 1. června 1999, ze dne 27. června 2000 a ze dne 23. července 2001.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 této smlouvy,

- (4) Dopisem ze dne 12. března 2007 Belgie informovala Komisi o tom, že své oznámení o podpoře stahuje. V uvedeném dopise Belgie potvrdila, že podpora nebyla vyplacena.

poté, co Komise vyzvala zúčastněné strany, aby předložily připomínky podle výše uvedených ustanovení⁽¹⁾,

II. ZÁVĚR

vzhledem k těmto důvodům:

- (5) Do dne obdržení žádosti Belgie o stažení nečinila Komise ohledně předmětného oznámení žádné formální rozhodnutí. Za těchto okolností přijímá stažení oznámení podle čl. 8 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES⁽²⁾.
- (6) Formální vyšetřovací řízení by proto mělo být podle čl. 8 odst. 2 nařízení (ES) č. 659/1999 ukončeno, neboť se stalo bezpředmětným,

I. POSTUP

- (1) Dopisem ze dne 3. července 1998 belgické orgány oznámily výše uvedenou podporu podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES.
- (2) Dopisem č. SG-Greffe (1999) D/2211 ze dne 26. března 1999 Komise zahájila formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES. Belgie poté zaujala k této věci stanovisko dopisem ze dne 28. dubna 1999.
- (3) Komise obdržela připomínky od zúčastněných stran. Dopisem ze dne 30. června 1999 je zaslala Belgii a poskytla jí možnost se k těmto připomínkám vyjádřit. Belgické orgány zaslaly Komisi dodatečné informace

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Formální vyšetřovací řízení ve věci podpory týkající se náhrad v rámci vyhlášky o statkových hnojivech se podle čl. 8 odst. 2 nařízení (ES) č. 659/1999 ukončuje.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 8.5.1999, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Belgii.

V Bruselu dne 19. prosince 2007.

Za Komisi
Mariann FISCHER BOEL
členka Komise

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 21. září 2007****o státní podpoře Podpora investic za účelem racionalizace pěstování vína na prudkých svazích v Porýní-Falcku**

(oznámeno pod číslem K(2007) 4462)

(Pouze německé znění je závazné)

(2008/139/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 této smlouvy,

Po vyzvání zúčastněných stran, aby předložily připomínky dle výše uvedeného článku (1),

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

- (1) Dopisem ze dne 30. září 1994, zaevidovaným dne 7. října 1994, oznámilo Německo podporu podle čl. 93 (nyní článek 88) odst. 3 Smlouvy o ES.
- (2) Dopisem č. SG(95) D/4615 ze dne 7. dubna 1995 zahájila Komise formální vyšetřovací řízení podle čl. 93 (nyní článek 88) odst. 2 Smlouvy o ES (2) Německo k tomu zaujalo stanovisko dopisem ze dne 29. května 1995 a ze dne 24. června 1996. Komise neobdržela stanovisko žádné zainteresované třetí strany. Německé orgány sdělily dodatečné informace Komisi dopisem ze dne 1. června 2007.
- (3) Dopisem ze dne 24. června 1996 Německo sdělilo, že své oznámení o podpoře bere zpět. Na žádost Komise rovněž potvrdilo, že investiční podpora nebyla realizována.

II. ZÁVĚR

- (4) Komise do okamžiku sdělení ze strany Německa nepřijala ohledně předmětného oznámení žádné formální rozhodnutí. Proto souhlasí s tím, aby oznámení bylo vzato zpět podle čl. 8 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (3).
- (5) Formální vyšetřovací řízení podle čl. 8 odst. 2 nařízení (ES) č. 659/1999 je proto třeba ukončit, neboť se stalo bezpředmětným,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Formální vyšetřovací řízení týkající se podpory investic za účelem racionalizace pěstování vína na prudkých svazích v Porýní-Falcku se v souladu s čl. 8 odst. 2 nařízení (ES) č. 659/1999 ukončuje.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Spolkové republice Německo.

V Bruselu dne 21. září 2007.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

(1) Úř. věst. C 169, 5.7.1995, s. 12.

(2) Úř. věst. C 359, 11.12.1999, s. 27.

(3) Úř. věst. L 83, 27.3.1999.

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 21. prosince 2007****o státní podpoře na podporu investic do sladovny (Maltacarrión, SA) v Kastilii a Leónu (C 48/2005)**

(oznámeno pod číslem K(2007) 6897)

(Pouze španělské znění je závazné)

(2008/140/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

- (1) Dopisem ze dne 1. prosince 2004 španělské orgány oznámily výše uvedenou podporu podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES.
- (2) Komise zahájila formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ⁽¹⁾ dopisem č.j. SG-Greffe (2005) D/207666 ze dne 22. prosince 2005. Španělsko poté zaujalo k této věci stanovisko dopisem ze dne 23. ledna 2005.
- (3) Dopisem ze dne 13. března 2006 Španělsko oznámilo Komisi stažení uvedené podpory. Španělsko na opětovný dotaz Komise v dopise ze dne 5. května 2006 odpovědělo, že žádná podpora nebyla vyplacena.

II. ZÁVĚR

- (4) Do dne obdržení žádosti Španělska o stažení nečinila Komise ohledně předmětného oznámení žádné formální rozhodnutí. Za těchto okolností přijímá stažení ozná-

mení podle čl. 8 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽²⁾.

- (5) Formální vyšetřovací řízení by proto mělo být podle čl. 8 odst. 2 nařízení (ES) č. 659/1999 ukončeno, neboť se stalo bezpředmětným,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Formální vyšetřovací řízení ve věci týkající se podpory na povzbuzení investic do sladovny (Maltacarrión, SA) v Kastilii a Leónu se podle čl. 8 odst. 2 nařízení (ES) č. 659/1999 ukončuje.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Španělskému království.

V Bruselu dne 21. prosince 2007.

Za Komisi
Janez POTOČNIK
člen Komise

⁽¹⁾ Nebyla zveřejněna, protože španělské orgány před zveřejněním oznámily, že podporu stahují.

⁽²⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 25. září 2007

o opatřeních C 47/2003 (ex NN 49/2003) provedených Španělskem ve prospěch společnosti Izar

(oznámeno pod číslem K(2007) 4298)

(Pouze španělské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2008/141/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

tost se k nim vyjádřit. Vyjádření Španělska bylo předmětem dopisů ze dne 12. ledna 2004 a 10. května 2004.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

(4) V rámci dvou rozhodnutí o státních podporách, která se nevztahují k tomuto řízení⁽²⁾, přijatých v roce 2004 (to znamená po zahájení formálního vyšetřovacího řízení o zárukách na tankery pro přepravu zkapalněného plynu) shledala Komise státní podporu ve výši 864 milionů EUR, kterou Španělsko poskytlo skupině Izar, za neslučitelnou se Smlouvou o ES, a nařídila její navrácení.

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s uvedenými články⁽¹⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

(5) Dopisem ze dne 5. srpna 2004 se Španělsko odvolalo na článek 296 Smlouvy o ES⁽³⁾ s cílem ochránit vojenské aktivity loděnice před očekávaným úpadkem skupiny Izar v důsledku uvedeného příkazu k navrácení podpory. V následné korespondenci španělské orgány Komisi rovněž vysvětlily způsob fungování nové vojenské lodářské společnosti jako nástupkyně společnosti Bazán (dále jen „Navantia“), zdůraznily své závazky v oblasti narušení hospodářské soutěže a navrhly způsob plnění těchto závazků.

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

(1) V březnu roku 2000 obdržela Komise zprávu o tom, že španělská veřejná holdingová společnost Sociedad Estatal de Participaciones Industriales (dále jen „SEPI“) poskytla společnosti Repsol/Gas Natural (dále jen „Repsol“) záruky na dodávku týkající se stavby a dodávky tří tankerů pro přepravu zkapalněného plynu zadaných dvěma státním loděnicím, které byly v té době majetkem společnosti Astilleros Españoles (dále jen „AES“) a následně převedeny skupině Izar. AESA a Izar byly ve stoprocentním vlastnictví společnosti SEPI.

(6) Neuhrazené příkazy k navrácení podpory v celkové výši 1,2 miliardy EUR⁽⁴⁾ mezitím přivedly společnost Izar do stavu záporného vlastního jmění a technického úpadku. Vzhledem k výše uvedenému vyhlásilo Španělsko dne 1. dubna 2005 likvidaci civilních loděnic, které zůstaly ve společnosti Izar (to znamená loděnice mimo dosah nedávno vytvořené společnosti Navantia: Gijón, Sestao, Manises a Sevilla), a zahájilo privatizaci uvedených loděnic.

(2) Dopisem ze dne 9. července 2003 oznámila Komise Španělsku své rozhodnutí o zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES, jež se týká tří neoznačených opatření.

II. POPIS PODPŮRNÝCH OPATŘENÍ

(3) K dopisu Komise předložily španělské orgány své připomínky v dopisech ze dne 5. srpna 2003 a 22. října 2003. V říjnu 2003 a v únoru 2004 obdržela Komise připomínky od jedné zúčastněné strany (Repsol). Tyto připomínky byly předány Španělsku, které mělo příleži-

(7) V roce 1999 uzavřela společnost Repsol smlouvy o nájmu tankerů pro přepravu zkapalněného plynu se třemi vlastníky lodí (s každým jednou), s možností je rozšířit vždy o jeden tanker, podle režimu dlouhodobého „nájmu lodí na dobu určitou“.

(1) Úř. věst. C 209, 4.7.2003, s. 24.

(2) Věci C 38/2003 a C 40/2000.

(3) Tento článek umožňuje každému členskému státu „učinit opatření, která považuje za nezbytná k ochraně podstatných zájmů své bezpečnosti a která jsou spjata s výrobou zbraní, střeliva a válečného materiálu“.

(4) Kromě dvou rozhodnutí z roku 2004 požadovalo další rozhodnutí z roku 1999 (věc C 3/99), aby společnost Izar vrátila dalších 111 milionů EUR.

- (8) Poté byla zahájena jednání mezi vlastníky lodí a loděnicemi, včetně korejských loděnic, ohledně stavby tří tankerů pro přepravu zkapalněného plynu. Dne 31. července 2000 byly tyto tři smlouvy na stavbu tankerů pro přepravu zkapalněného plynu uzavřeny se dvěma státními španělskými loděnicemi, jejichž vlastnictví právě přecházelo ze společnosti AESA na skupinu Izar⁽¹⁾, a byly podepsány konečné smlouvy o stavbě lodí.
- (9) Ve stejný den podepsala společnost AESA dodatek ke smlouvám o stavbě lodí, kterým se zavázala odškodnit společnost Repsol za zvláštní náklady, které by jí v souvislosti s odpovědností loděnic vznikly, pokud by zmíněné tankery pro přepravu zkapalněného plynu nebyly dodány ve smluvních termínech.
- (10) Téhož dne (31. července 2000) poskytla společnost SEPI společnosti Repsol záruky na dodávku za každou ze tří smluv o stavbě lodí, které kryly stejné škody, za jaké se společnost AESA zavázala odškodnit společnost Repsol⁽²⁾. Maximální výše ztrát byla stanovena přibližně na 180 milionů EUR na jednu loď, to znamená celkovou výši přibližně 540 milionů EUR. Záruky se poskytly na období od 31. července 2000 až do uplynutí dvanácti měsíců od dodávky každé lodě⁽³⁾.

III. DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

- (11) Ve svém rozhodnutí ze dne 9. července 2003 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení („rozhodnutí o zahájení řízení“) došla Komise k závěru, že tato tři podpůrná opatření představují státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES, a zpochybnila jejich slučitelnost se společným trhem. Komise došla k závěru, že příjemci podpory jsou loděnice, ale nevyloučila, že by z podpory rovněž nemohla těžit společnost Repsol, a rozhodla, že řízení podle čl. 88 odst. 2 by mělo z důvodu možnosti předložit doplňující informace potřebné k odstranění uvedených pochybností zahrnovat i společnost Repsol.

IV. PŘIPOMÍNKY OBDRŽENÉ PO ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO ŘÍZENÍ

- (12) Ve svých připomínkách společnost Repsol trvá na rozlišení, které je nutno učinit mezi jejím postavením jako

smluvního příjemce záruk a jakýmkoliv předpokládaným prospěchem ze státní podpory. Podle společnosti Repsol:

— Záruky společnosti SEPI pokrývaly zisky, na které měla společnost Repsol v souladu se španělským občanským či obchodním právem nárok. Záruky odpovídaly právům věřitele vzhledem k vlastníkům lodí, společnosti Izar a loděnicím. Společnost Repsol neměla za záruky zaplatit žádnou odměnu, neboť není zvyklostí trhu, aby podniky platily za záruku, kterou obdrží za účelem dodržení smluvních podmínek.

— Kromě toho záruky neposkytovaly společnosti Repsol žádnou hospodářskou výhodu podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES. Stejně jako záruky obdržené od mateřských společností vlastníků plavidel, tak i protizáruky společnosti SEPI pouze zaručovaly, že budou splněny smluvní termíny smluv o nájmu lodí na dobu určitou a smluv o stavbě lodí, čímž bude společnosti Repsol umožněno dostát smlouvám o přepravě plynu podepsaným s dalšími stranami.

— Společnost Repsol kromě záruk od společnosti Izar potřebovala ještě další záruky, ať už by je poskytla společnost SEPI nebo jiný hospodářský subjekt. Tyto záruky jsou v souladu se zvyklostmi trhu potřebné vzhledem k objemu a rizikosti investic a obchodních závazků.

- (13) Připomínky Španělska se shodovaly s uvedenými argumenty, pokud jde o postavení společnosti Repsol. Španělské orgány tudíž došly k závěru, že společnost Repsol nelze považovat za příjemce státní podpory.

V. POSOUZENÍ

Postavení společnosti Repsol jako případného příjemce podpory

- (14) Jedním z důvodů rozhodnutí o zahájení řízení bylo určit příjemce jakéhokoliv druhu státní podpory zahrnuté v zárukách na dodávku poskytnutých společnostmi SEPI.

- (15) Komise je toho názoru, že v souladu s občanským právem je za provedení smlouvy podepsané s kupujícím odpovědný ten, kdo dodá zboží nebo poskytne službu. Tato odpovědnost se týká jak jakosti produktu, tak i sjednaného termínu dodávky. Proto pokud není dodržena smluvní dohoda, v důsledku čehož utrpí kupující škodu, může tento vyžadovat náhrady. V tomto případě by takové náhrady příslušely loděnicím nebo jejich mateřské společnosti Izar.

⁽¹⁾ Po 20. červenci 2000 prodala společnost AESA společnosti Izar dvě loděnice odpovědné za stavbu dvou tankerů pro přepravu zkapalněného plynu. Dopisem ze dne 13. února 2003 španělské orgány potvrdily, že společnost Izar převzala odpovědnost za závazky společnosti AESA týkající se smluv o stavbě lodí.

⁽²⁾ Podle této záruky by společnost SEPI odškodnila společnost Repsol na první požádání za všechny přímé i nepřímé náklady a následné ztráty, které by společnosti Repsol vznikly, pokud by lodě nebyly dodány ve smluvních termínech souvisejících s odpovědností společnosti Izar.

⁽³⁾ Podle smluv o stavbě lodí měly být lodě dodány 15. září 2003, 15. prosince 2003 a 15. března 2004.

- (16) Vzhledem k výše uvedenému se zdá, že společnost Repsol, která pronajímala lodě postavené (loděnicemi vlastněnými) společností Izar, byla vzhledem k vlastníkům lodí a společnosti Izar v pozici věřitele. Proto ji nelze podle smlouvy o nájmu lodí na dobu určitou a podle smlouvy o stavbě lodí, včetně dodatku k této smlouvě, považovat za odpovědnou.
- (17) Vzhledem k výše uvedenému a v souladu s připomínkami společnosti Repsol a Španělska dochází Komise k závěru, že společnost Repsol nelze považovat za příjemce podpory, jelikož nezískala žádný prospěch, na který by na základě obecných norem občanského či obchodního práva neměla právo.

Ukončení řízení

- (18) Komise se domnívá, že dobrovolná likvidace majetku společnosti Izar byla vhodným opatřením ze strany Španělska, pokud jde o provedení tří nevyřešených rozhodnutí o vrácení podpory. Zejména se domnívá, že závazky a činnosti učiněné Španělskem byly z hlediska zabránění narušení hospodářské soutěže dostatečné.
- (19) Komise je rovněž toho názoru, že Španělsko úspěšně provedlo nabídkové řízení pro prodej čtyř civilních loděnic, a to otevřeným a průhledným způsobem a bez podmínek. Dne 3. listopadu 2006 povolila rada ministrů prodej loděnic v Sestao, Gijónu a Seville vítězným nabídkám. Smlouvy o privatizaci byly podepsány dne 30. listopadu 2006. Pokud jde o zbývající loděnici (Manises) došlo se k závěru, že volba, při níž se maximálně využije likvidační hodnota, spočívá v uzavření loděnice a v převedení zbylého majetku na společnost SEPI.
- (20) V důsledku likvidace a prodeje společnost Izar definitivně ukončila veškerou hospodářskou činnost. Jediným důvodem, proč společnost Izar stále existuje, je dokončení úkolů spojených s ukončením činnosti, zejména pokud jde o propouštění zaměstnanců. Po dokončení těchto úkolů půjde společnost Izar do likvidace. Tyto

činnosti svou povahou neodůvodňují použití pravidel o hospodářské soutěži stanovených Smlouvou o ES. Pokud by dotčená opatření znamenala prospěch pro společnost Izar a následné narušení hospodářské soutěže, skončilo podle Komise takové narušení v okamžiku, kdy společnost Izar ukončila svoji hospodářskou činnost a loděnice byly uzavřeny. Za těchto okolností by nemělo rozhodnutí Komise o klasifikaci těchto opatření jako podpor a o jejich eventuální slučitelnosti praktický účinek.

- (21) Formální vyšetřovací řízení zahájené podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES je tedy bezpředmětné.

VI. ZÁVĚR

- (22) Na základě těchto úvah dospěla Komise k závěru, že společnost Repsol nelze považovat za příjemce sporné podpory a že řízení proti loděnicím Izar je bezpředmětné,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Formální vyšetřovací řízení zahájené podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES se zastavuje.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Španělsku.

V Bruselu dne 25. září 2007.

Za Komisi
Neelie KROES
členka Komise

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 25. září 2007

o státní podpoře C 32/2006 (ex N 179/2006), kterou Polsko poskytlo podniku Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA

(oznámeno pod číslem K(2007) 4310)

(Pouze polské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2008/142/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

II. PODROBNÝ POPIS OPATŘENÍ

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 pododst. 1 této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek⁽¹⁾ v souladu s výše uvedenými ustanoveními a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

- (1) Dne 17. března 2006 Polsko oznámilo podporu na restrukturalizaci společnosti Huta Cynku Miasteczko Śląskie SA (dále jen „HCM“). K tomuto oznámení došlo po rozhodnutí Komise, v němž nebyly vzneseny námitky k podpoře na záchranu podniku HCM v podobě záruky za půjčku ve výši 11,8 milionu PLN (3,12 milionu EUR)⁽²⁾.
- (2) Dne 19. července 2006 přijala Komise rozhodnutí o zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES s ohledem na oznámenou podporu kvůli pochybnostem o její slučitelnosti se společným trhem. Rozhodnutí Komise o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 30. srpna 2006⁽³⁾. Komise zúčastněné strany vyzvala, aby k opatřením podpory podaly připomínky. Nebyly předloženy žádné připomínky.
- (3) Dne 18. září 2006 poskytlo Polsko částečnou odpověď na zahájení řízení. Dopisem ze dne 23. května 2007 Polsko Komisi informovalo o zpětvzetí oznámení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 207, 30.8.2006, s. 5.

⁽²⁾ Všechny částky, které polské orgány uvedly v polských zlotých (PLN), byly přepočteny na eura (EUR) podle směnného kurzu ze dne 22. června 2007, tj. 1 EUR = 3,7865 PLN.

⁽³⁾ Viz poznámka pod čarou 1.

1. Příjemce podpory

- (4) HCM je státní podnik, který byl založen v roce 1966. Tento podnik působí na trhu výroby a metalurgického zpracování neželezných kovů (výroba zinku a olova). V roce 2004 činil podíl podniku na polském trhu se zušlechťeným zinkem 51 % a na evropském trhu 3 %. Podnik zaměstnává přibližně 1 100 pracovníků a nachází se v oblasti působilé pro regionální podporu podle čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy o ES.

2. Opatření podpory

- (5) Polské orgány Komisi oznámily, že Agentura pro rozvoj průmyslu (Agencja Rozwoju Przemysłu SA, dále jen „ARP“) hodlá poskytnout půjčku na dobu pěti let ve výši 21,8 milionu PLN (5,76 milionu EUR). Její splacení mělo začít po uplynutí jednoho roku od poskytnutí půjčky. Půjčka měla být založena na proměnlivé úrokové sazbě odpovídající referenční sazbě Komise. Částka ve výši 10 milionů PLN (2,64 milionu EUR) měla být určena na investice spojené s technologickou restrukturalizací. Zbývajících 11,8 milionu PLN (3,11 milionu EUR) mělo být vynaloženo na financování splacení úvěru na záchranu podniku, tj. úvěru, na nějž ARP poskytla záruku.
- (6) Polsko Komisi informovalo o zamýšleném podepsání dohody o narovnání s věřiteli, která by podniku umožnila obnovit platební schopnost. Za tímto účelem byli věřitelé s pohledávkami vůči HCM ve výši 65,3 milionu PLN (15,9 milionu EUR) rozděleni do skupin podle výše splatných částek a zajištění, které měli k dispozici. Dohoda s věřiteli předpokládala především odklad splacení soukromých i veřejných pohledávek na období několika let. Za tímto účelem byly vytvořeny různé skupiny podle zajištění. V závislosti na skupině bylo splacení pohledávky odloženo na stanovenou dobu.

3. Důvody pro zahájení řízení

- (7) Polské orgány oznámily výše uvedenou půjčku jako státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

(8) Komise rozhodla o zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES vzhledem k pochybnostem, zda byly splněny všechny podmínky pro schválení podpory na restrukturalizaci platné v té době, jež jsou obsaženy v Pokynech Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích⁽⁴⁾ (dále jen „pokyny“), a zejména zda:

a) by restrukturalizační plány vedly k obnovení dlouhodobé životaschopnosti příjemce, jelikož restrukturalizace zahrnovala zejména finanční restrukturalizaci a byla založena na dohodě s věřiteli, která nebyla v okamžiku zahájení řízení podepsána. Kromě toho nebyl dostatečně řešen problém velkého vlivu kolísání směnného kurzu na finanční výsledky společnosti;

b) je vlastní příspěvek příjemce na náklady restrukturalizace významný;

c) jsou vyrovnávací opatření dostatečná, jelikož spočívala ve snížení výrobní kapacity pouze o 0,7 %.

(9) Komise měla kromě toho pochybnosti, zda dohoda s věřiteli nezahrnuje prvky státní podpory.

III. PŘIPOMÍNKY POLSKA

(10) Polské orgány Komisi informovaly, že po zahájení řízení společnost HCM úspěšně uzavřela dohodu s věřiteli.

(11) Polské orgány mimoto Komisi informovaly, že mezitím je podnik ziskový (v první polovině roku 2006 vykázal čistý zisk ve výši 10,3 milionu PLN (přibližně 2,72 milionu EUR)); zlepšila se jeho likvidita a podnik je schopen získat financování na trhu. S ohledem na skutečnost, že zaručená půjčka již pro podnik nepředstavovala výhodu, Polsko vzalo zpět oznámení týkající se opatření uvedeného v 6. bodě odůvodnění. Podnik mimoto splatil úvěr, na nějž byla poskytnuta záruka v rámci státní podpory na záchranu společnosti. Proto se záruka poskytnutá jako podpora na záchranu společnosti stala bezpředmětnou.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2.

IV. POSOUZENÍ

(12) V souladu s článkem 8 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES⁽⁵⁾, mohou členské státy vzít zpět oznámení po zahájení formálního vyšetřovacího řízení v přiměřené době před rozhodnutím Komise o podpoře. V takovém případě Komise toto řízení ukončí, aniž by provedla posouzení.

(13) Polsko vzalo zpět oznámení o opatření státní podpory uvedeném v 6. bodě odůvodnění. Aby však bylo možno řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ukončit, musí Komise posoudit, zda dohoda s věřiteli uvedená v 6. bodě odůvodnění nezahrnuje prvky státní podpory.

(14) Komise vyvozuje závěr, že dohoda s věřiteli nepředstavuje státní podporu, jelikož splňuje podmínky, za kterých by je poskytl soukromý věřitel, a jelikož spočívá v odkladu splacení pohledávek, což je pro věřitele výhodnější v porovnání s likvidací společnosti HCM. Jak vyplývá z ustálené judikatury, veřejný věřitel bude zvažovat výhody vyplývající ze získání částky navržené v rámci restrukturalizace a částky, kterou by mohl získat v rámci likvidace podniku; nelze proto hovořit o výhodách a v důsledku toho o státní podpoře v případě, pokud restrukturalizace přinese vyšší peněžní příjmy než likvidace⁽⁶⁾. Ze šetření předloženého polskými orgány vyplývá, že i v případě, že by odklad při přepočtu na čistou současnou hodnotu vedl ke ztrátě peněžních prostředků, představoval by přesto pro veřejné věřitele lepší řešení než likvidace podniku. Podle dohody o narovnání budou moci věřitelé získat zpět v průměru 75,7 % svých nároků a méně upřednostnění věřitelé získají 72,9 %, což je stále více, než by mohli získat v případě likvidace (podle odhadu v rámci šetření 64,8 %). Komise mimoto nevidí žádné důvody, aby potvrdila nepříznivé zacházení s veřejnými věřiteli oproti soukromým věřitelům, jelikož se věřitelům v téže kategorii dostalo stejného zacházení.

(15) Oznámení restrukturalizačního plánu umožnilo zachování podpory na záchranu společnosti po dobu přesahující 6 měsíců. Polsko však později své oznámení vzalo zpět. V 26. bodě pokynů se výslovně stanoví, že oznámení plánu restrukturalizace je nezbytnou podmínkou (*sine qua non*) pro prodloužení podpory na záchranu podniku. Proto v případě, že je oznámený restrukturalizační plán později stažen, musí být prodloužení podpory na záchranu společnosti zastaveno⁽⁷⁾. V daném případě byla tato podmínka dodržena, jelikož podnik splatil úvěr, na nějž stát poskytl záruku.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ Viz věc C-342/96 *Španělsko v. Evropská komise*, odstavec 46; věc C-256/97 *DMT*, odstavec 24; věc T-152/99 *Hamsa*, odstavec 168.

⁽⁷⁾ K(2007) 1405 v konečném znění k dispozici na adrese: http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/register/ii/by_case_nr_nc2005_0030.html#32

V. ZÁVĚR

- (16) Komise rozhodla o ukončení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ohledně oznámeného opatření podpory, jelikož Polsko vzalo oznámení zpět a neposkytlo žádnou protiprávní podporu,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Opatření podpory, které Polsko hodlalo provést ve prospěch podniku HCM, a to v podobě půjčky ve výši 21,8 milionu PLN (přibližně 5,76 milionu EUR), bylo zrušeno poté, co Komise zahájila formální vyšetřovací řízení. Formální vyšetřovací řízení týkající se tohoto opatření se proto stalo bezpředmětným.

Článek 2

Pokud jde o dohodu s věřiteli, Komise dospěla k závěru, že tato dohoda nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Polské republice.

V Bruselu dne 25. září 2007.

Za Komisi
Neelie KROES
členka Komise